

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 3/2017

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 26.09.2018. ГОДИНЕ

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 26. септембра 2018. године**

Председник већа: 26.09.2018. године, 9,30 часова.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду - Одељење за ратне злочине К-По₂ бр. 3/17 против оптужених Милидраговић Недељка и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије КТО-2/15 од 21.01.2016. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Има ли примедби на састав већа?

Примедби на састав већа није било.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић и заменик тужиоца за ратне злочине доктор Бруно Векарић,

- оптужени Милидраговић Недељко,
- оптужени Голијанин Алекса,
- оптужени Батиница Миливоје,
- оптужени Дачевић Александар,
- оптужени Милетић Бора,
- оптужени Петровић Јован,
- оптужени Паровић Драгомир,
- оптужени Васић Видослав.

Присутни браниоци оптужених:

-за оптуженог Недељка Милидраговића – бранилац адвокат Александар Лазаревић.

Адвокат Александар Лазаревић: Присутан, хвала.

Председник већа:

- за оптуженог Алексу Голијанина – бранилац адвокат Горан Петронијевић,
- за оптуженог Миливоја Батиницу – бранилац адвокат Крсто Бобот,
- за оптуженог Александра Дачевића – бранилац адвокат Марко Миловић,
- за оптуженог Бору Милетића – бранилац адвокат Рајко Јелушић,
- за оптуженог Јована Петровића – бранилац адвокат Жељко Јотановић,
- за оптуженог Драгомира Паровића – бранилац адвокат Владан Стефановић,
- за оптуженог Видослава Васића – бранилац адвокат Томислав Вишњић.

Присутан пуномоћник оштећених Меднолучанин Идајета, Емине Синановић, Мунира Синановића, Шухре Синановић, Вахидина Субашића и Мунире Субашић, адвокат **Никола Чукановић**.

Присутни сведоци Зоран Ерић, Крсто Симић и Остоја Станојевић.

Није приступио сведок Раденко Ђурковић. Надлежни државни орган БиХ суду није доставио обавештење о уручењу позива сведоку Раденку Ђурковићу за данашњи претрес.

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

У судници су присутна лица: Бајрић Леа, Брковић Дамјан, Дамјановић Александар, Хотић Када, Кљаић Марина, Костић Слободан, Кожул Дејан, Ризвановић Кадефа, Рудић Филип, Тахировић Мурат, Тодоровић Милан, Урошевић Милош и Зајовић Станиславка.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВЉА СЕ главни претрес прекинут дана 25.09.2018. године у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Крсте Симића.

Позваћете сведока Крсту Симића.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА КРСТА СИМИЋА

Председник већа: Добар дан. Даћете ми Вашу личну карту.

Сведок Крсто Симић: Добар дан.

Председник већа: Идентитет сведока Крсте Симића утврђен увидом у личну карту издату у БиХ под бројем 820TDDTDD дана 10.03.2015. године, ЈМБГ 1801956181352. Је ли тако?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Сведок Крсто Симић, рођен дана 18.01.1956. године. Од оца?

Сведок Крсто Симић: Ранка.

Председник већа: Ранка. По занимању сте?

Сведок Крсто Симић: Возач и руковаоц грађевинских машина.

Председник већа: Возач и руковаоц грађевинских машина. Само ми реците, где сте рођени?

Сведок Крсто Симић: Сикирић, Братунац.

Председник већа: У Братунцу. Адреса је, ова што је у спису, је ли тако?

Сведок Крсто Симић: Јесте.

Председник већа: Непромењена? Реците ми, да ли познајете овде присутне оптужене? Окренућете се и погледаћете ко је иза Вас.

Сведок Крсто Симић: Не, не познајем никога.

Председник већа: Не познајете никог?

Сведок Крсто Симић: Не.

Председник већа: Недељка Милидраговића, Алексу Голијанина, Миливоја Батиницу, Александра Дачевића, Бору Милетића, Јована Петровића, Драгомира Парофића и Видослава Васића?

Сведок Крсто Симић: Не познајем.

Председник већа: Не познајете их. Дакле, нисте у сродству, нисте у завади, обзиром да их не познајете. Да ли Вам је познато, због чега сте позвани на данашњи претрес? Иначе, Ви сте предложени од стране тужиоца за ратне злочине да будете испитани на главном претресу.

Сведок Крсто Симић: Нисам до сада се упознао, до сада.

Председник већа: Нисте?

Сведок Крсто Симић: Нисам био упознат због чега сам дошао.

Председник већа: Нисте били упознати?

Сведок Крсто Симић: Само сам добио позив.

Председник већа: Дошли сте да сведочите у вези догађаја у селу Кравице испред хангара „Кравице“ који се одиграо 14. јула 1995. године. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело. Истовремено, нисте дужни да одговарате на питања, којима бисте себе или евентуално свог блиског

сродника, изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли сте разумели ову поуку и упозорење суда?

Сведок Крсто Симић: Јесам.

Председник већа: Такође као сведок, дужни сте да положите заклетву. Текст заклетва гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати“. Да ли се заклињете да ћете говорити истину и да нећете ништа прећутати?

Сведок Крсто Симић: Заклињем се да ћу говорити истину.

Председник већа: Сведок упозорен и поучен, у смислу одредбе члана 95 став 1 и 2 ЗКП, након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП, изјави:

Ви сте испитани пред тужиоцем за ратне злочине. Да ли се сећате када сте дали ту Вашу изјаву? Да ли се сећате да сте дали Вашу изјаву пред тужиоцем...

Сведок Крсто Симић: Прву, када сам први пут у Братунцу...

Председник већа: 23. априла 2015. године?

Сведок Крсто Симић: Па то овде у Београду.

Председник већа: Овде у Београду.

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Сећате се?

Сведок Крсто Симић: Сећам се.

Председник већа: Да ли се сећате, шта сте тада говорили?

Сведок Крсто Симић: Па, не знам. Видећемо да ли ћу се присетити нешто.

Председник већа: Добро, да ли остајете у свему при том исказу који сте тада дали? Да ли у односу на тај исказ који сте дали пред тужиоцем за ратне злочине 23.04.2015. године, имате нешто да измените, да евентуално додате што тада нисте рекли?

Сведок Крсто Симић: Немам ништа да додам. Остајем при том исказу као што сам прије говорио.

Председник већа: Остајете при свим наводима овог исказа?

Сведок Крсто Симић: Остајем.

Председник већа: Дајем реч заменику тужиоца за ратне злочине Миољубу Виторовићу уколико има питања за сведока Крсту Симића.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Хвала Вам, немам питања.

Председник већа: Немате питања? Да ли неко од бранилаца има питања за овог сведока?

Адвокат Александар Лазаревић: Ако ми суд дозволи.

Председник већа: Наравно.

Адвокат Александар Лазаревић: Добар дан, господине Симићу.

Сведок Крсто Симић: Добар дан.

Адвокат Александар Лазаревић: Прва ствар коју ћу Вас питати је следећа: ово није једина изјава коју сте давали, је ли тако?

Сведок Крсто Симић: Није, није.

Адвокат Александар Лазаревић: И ако се ја добро сећам, Ви сте дали изјаву и у одбрани генерала Боровчанина у писменој форми, је ли тако?

Сведок Крсто Симић: Нисам дао за Боровчанина исказ.

Адвокат Александар Лазаревић: Односно у предмету „Поповић и други“, дали сте писану изјаву.

Сведок Крсто Симић: Ја сам ишо само, изјаву за Благојевића и Јокића неког.

Адвокат Александар Лазаревић: А, да ли се сећате да је након тога, Ви сте ишли да сведочите у Хаг, али је Ваша писмена изјава увршћена у предмету „Поповић и други“, без испитивања. Да ли то знате?

Сведок Крсто Симић: Не знам за то.

Адвокат Александар Лазаревић: Не знате? У реду. И само једну ствар да рашчистимо у вези са овом Вашом изјавом. Вама је наређено од стране Момира Николића да дођете испред Братуначке бригаде, је ли тако, заједно са колегом Обреновић Миодрагом?

Сведок Крсто Симић: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: Да би суд стекао слику о чему се ту ради, можете ли рећи суду, коју је функцију тада, значи у јулу 1995., 13, 14., 15., 16., није ни битно, обављао Момир Николић? Шта је тај човек био?

Сведок Крсто Симић: Мислим да је био, како се звало то, као неки безбедњак у команди тамо братуначкој.

Адвокат Александар Лазаревић: Ако би Вам сугерисао, начелник безбедности у братуначкој бригади?

Сведок Крсто Симић: Да, тако нешто.

Адвокат Александар Лазаревић: Дакле, Вама и Обреновићу је начелник безбедности Братуначке бригаде Момир Николић рекао да дођете испред...

Сведок Крсто Симић: Посло позив у фирми да дођемо са камионима код директора посло.

Адвокат Александар Лазаревић: Добро, и Вас је даље до Кравице, па даље до Глогове, одвезла, односно Ви сте возили ваша возила, а испред вас је ишла војна полиција Братуначке бригаде?

Сведок Крсто Симић: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: Је ли тако?

Сведок Крсто Симић: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: И када сте дошли на место Глогова, тамо где је требало да се копа гробница, Вама је Момир Николић рекао где треба да се та гробница копа?

Сведок Крсто Симић: Па, не могу да се сетим да ли је он, али била је ту машина која је копала.

Адвокат Александар Лазаревић: Већ је била машина? Добро, исправите ме ако Вам нешто кажем. И Ви сте, гледао сам врло пажљиво и испитао Ваше сведочење, Ви сте били испред хангара, рекли сте да сте видели војнике. Ви ниједног тренутка, ни у једној од Ваших сведочења или изјава, нисте лично видели било какво убиство? Ви сте само затекли мртве људе већ тамо?

Сведок Крсто Симић: Да, тако је.

Адвокат Александар Лазаревић: Дакле, нисте видели да је било ко, било кога убио испред хангара „Кравица“, нити дуж пута, нити од пута ка Глогову?

Сведок Крсто Симић: Не, нисам видео.

Адвокат Александар Лазаревић: Хвала Вам лепо, немам више питања.

Председник већа: Да ли неко од бранилаца има питања? Нема. Да ли оптужени имају питања за овог сведока? Оптужени, да ли чујете? Немате питања за сведока. Добро. Реците ми, да ли сте Ви учествовали у копању гробнице?

Сведок Крсто Симић: Копања гробнице, нешто се баш не сећам добро, али сам био на утовару и на превозу камионом.

Председник већа: Са ким... Ви сте објаснили како сте кренули, да сте кренули са Обреновићем, да сте стигли у колони до Кравице, је ли тако?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Добро. Дакле, Ви сте директно из Братунца дошли до Кравица?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Нисте свраћали нигде?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Не?

Сведок Крсто Симић: Не, не.

Председник већа: Када сте кренули, који је то био дан? Ви сте рекли 14.07. добили сте обавештење да се јавите Момиру Николићу.

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Добро, када сте се Ви јавили? Да ли сте се јавили истог дана?

Сведок Крсто Симић: Па, не сећам се да ли смо истог дана или смо сутрадан, не могу да се сетим тога.

Председник већа: Не можете да се сетите?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Да ли се сећате, када сте отишли у Кравицу, који је то био дан?

Сведок Крсто Симић: Отишао сам, прије подне је било.

Председник већа: Молим?

Сведок Крсто Симић: Прије 12 сати, а ми смо око 12 сати дошли тамо.

Председник већа: Око 12 сати? А који дан, да ли се сећате, да ли је то био 14., да ли је био 15. јули?

Сведок Крсто Симић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Не можете да се сетите? Добро, да ли сте пре Братунца свраћали негде или сте директно дошли до Кравица?

Сведок Крсто Симић: Нисмо нигде свраћали.

Председник већа: Нисте нигде свраћали?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Ви кажете да сте тада имали полицију, кретала се војна полиција испред Вас са цивилним возилима. Да ли се сећате, ко је тада био међу тим

припадницима војне полиције, колико возила и зашто војна полиција? Да ли Вам је то речено?

Сведок Крсто Симић: Па, ништа нам није речено. Ја сам можда био трећи, четврти у колони, како је то возило кренуло, ми смо за њим ишли у Кравице, до задруге.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је речено, пре него што сте стигли у Кравице, шта треба да радите у Кравицама?

Сведок Крсто Симић: Ништа нам није речено било.

Председник већа: Само је речено...

Сведок Крсто Симић: Да, да дођемо.

Председник већа: Да имате задатак да одете у место Кравице?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Да ли је неко помињао хангар?

Сведок Крсто Симић: Није нико.

Председник већа: Није нико помињао хангар?

Сведок Крсто Симић: Не.

Председник већа: Реците ми, да ли познајете лице по имену Раденко Ђурковић?

Сведок Крсто Симић: Познајем га.

Председник већа: Где сте га тада видели?

Сведок Крсто Симић: Горе у Кравицама, у задрузи.

Председник већа: У Кравицама?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Да ли сте га познавали од раније?

Сведок Крсто Симић: Познавали смо се, ишли смо у школу у Београду овде, завршили.

Председник већа: Заједно сте ишли у школу?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Шта је Раденко Ђурковић радио тада у то време, дакле у јулу месецу 1995. године?

Сведок Крсто Симић: Па, он је био доле у цивилној заштити.

Председник већа: Можете само, не морате много близу микрофона, да би се транскриптовало, потпуно транскриптовало оно што кажете.

Сведок Крсто Симић: Па, он је био мобилисан, припадао је тој цивилној заштити у Братунцу.

Председник већа: При цивилној заштити је био у Братунцу?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Ко је био тамо командант цивилне заштите, да ли Вам је то познато? Цивилне заштите у Братунцу?

Сведок Крсто Симић: Ко је био главни ту?

Председник већа: Да.

Сведок Крсто Симић: Па, звао се, да ли, Драган неки, имао је надимак као „Кинез“

Председник већа: Да ли је он био у Зворнику или у Братунцу, Драган?

Сведок Крсто Симић: У Братунцу.

Председник већа: Да ли је то лице за које Ви кажете да га знате по надимку „Кинез“?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Драган Мирковић, он је био командант цивилне заштите?

Сведок Крсто Симић: Да, као директор, како су прије били.

Председник већа: Добро, Ви кажете да сте њега видели испред хангара?

Сведок Крсто Симић: Драгана овог?

Председник већа: Да.

Сведок Крсто Симић: Треба да сам га видео.

Председник већа: Молим?

Сведок Крсто Симић: Па, мислим да сам га видео.

Председник већа: Ви сте описали да се утовар одвијао на тај начин, што су десетак припадника Братуначке бригаде којима је руководило лице по надимку „Кинез“ коме не знате име, тела убацивала у кашику утоваривача, а утоваривач је тела дизао и пребацивао у сандук камиона.

Сведок Крсто Симић: Да, тако је.

Председник већа: Да ли то значи да је он тада био ту присутан и како је он то руководио?

Сведок Крсто Симић: Па, добро, ја сам био трећи, четврти по реду, како су остали камиони, улазили, товарили тако и била је цивилна заштита ту, старији људи.

Председник већа: Била је цивилна заштита?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Шта је Раденко, за кога сам Вас мало пре питала, шта је он радио, Раденко Ђурковић? Дакле, Ви њега први пут видите испред хангара?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Он је стигао пре Вас?

Сведок Крсто Симић: Па, јесте био сигурно. Тамо је био пре нас.

Председник већа: Био је ту? Шта је он радио када сте Ви дошли?

Сведок Крсто Симић: Па, није, биле су паркиране те две машине, ништа није радио.

Председник већа: Какве машине?

Сведок Крсто Симић: Био је ровокопач један, мали и утоваривач је један био „УЛТ 150, 160“.

Председник већа: Утоваривач и ровокопач?

Сведок Крсто Симић: Да, мањи ровокопач.

Председник већа: Добро. И осим Раденка, да ли видите још неко познато лице, Вама познато лице?

Сведок Крсто Симић: Нисам никога познавао.

Председник већа: Никога? Колико сте ту људи затекли испред хангара? Да ли је било војске, да ли је било полиције и да ли је било још неких лица која су била из цивилне заштите или неких других војних формација?

Сведок Крсто Симић: Па, били су ти људи из цивилне заштите.

Председник већа: Само моменат, или неких других војних формација?

Сведок Крсто Симић: То не знам, нисам видео. Само је била та цивилна заштита и била је војска и била је војна полиција.

Председник већа: Војска? Где сте видели војску тада?

Сведок Крсто Симић: Па, то обезбеђење било, у војничким оделима су били.

Председник већа: У односу на хангар, да ли су били око хангара, колико их је било, како су били распоређени? Ето, то нам објасните.

Сведок Крсто Симић: Па, не знам како су били распоређени, али ту су били око хангара, овамо.

Председник већа: Да ли су окруживали хангар, да ли су стражарили, да ли су од хангара обезбеђивали неки прилаз? Како сте дошли, да ли вас је неко заустављао, да ли је ту био неки пункт?

Сведок Крсто Симић: Није никакав пункт био. Оно, била је војска ту у кругу том.

Председник већа: Војска је била у кругу?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Колико је било војника, да ли је била доста војника?

Сведок Крсто Симић: Па, не могу да се сетим колико је било. Било је онако.

Председник већа: Којим јединицама су припадали ти војници? Да ли сте могли то тада да опазите?

Сведок Крсто Симић: Па, била је, писало је само да је војска Српске Републике ту и Братуначка бригада, па она војна полиција што је била.

Председник већа: Дакле, ту је била Братуначка бригада, војна полиција и?

Сведок Крсто Симић: И више не знам никога.

Председник већа: Да ли је био одред из Шеховића?

Сведок Крсто Симић: Не, није ми познато то.

Председник већа: Нисте их видели? Да ли бисте их препознали да сте их видели?

Сведок Крсто Симић: Па, не бих, шта ћу, не бих препознао.

Председник већа: Добро. Реците ми, Раденко, до када је остао ту са Вама? Шта је он радио?

Сведок Крсто Симић: Па, ја, он је товарио и мало га ја заменио на тој машини да товаримо те људе.

Председник већа: На машини сте га заменили? А где је он отишао?

Сведок Крсто Симић: Он је ту остао, Раденко.

Председник већа: Он је остао?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Добро. После тога, Ви сте описали да сте отишли?

Сведок Крсто Симић: На Глогово тамо.

Председник већа: Молим?

Сведок Крсто Симић: Према Глоговој смо отишли.

Председник већа: Према Глоговој? Одвезли сте ове лешеве, је ли тако?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Добро. Реците ми, да ли је Раденко отишао са Вама или је он остао?

Сведок Крсто Симић: Ја мислим да је остао, не сећам се добро.

Председник већа: Он је остао? Колико гробница сте Ви видели тамо у Глогову?

Сведок Крсто Симић: У Глоговој?

Председник већа: Да.

Сведок Крсто Симић: Па, била је једна, ја сам само видео једну гробницу да је била.

Председник већа: Једну гробницу?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Када сте видели, тада када сте дошли?

Сведок Крсто Симић: Да, када сам дошао.

Председник већа: У колико сати сте Ви, отприлике, дошли тамо у Глогову први пут?

Сведок Крсто Симић: Па, не могу да се сетим колико је било сати. Није још био, можда после подне, два, три сата, можда, четири, колико, не знам ни ја, не могу да се сетим тога колико је било.

Председник већа: Два, три сата?

Сведок Крсто Симић: Можда је и касније било.

Председник већа: Можете да нам опишете ту гробницу коју сте видели?

Сведок Крсто Симић: Па, била је ископана по дужини једно педесет, шездесет метара. На почетку, да, на крају је била као мало силазна рампа, да ту могу да уђу возила, а овамо на крају је била вертикално ископана.

Председник већа: Добро, да ли Вам је познато, ко је ту гробницу ископао и када? Да ли је то била свеже ископана гробница?

Сведок Крсто Симић: Не сећам се.

Председник већа: Нисте видели ниједну другу гробницу?

Сведок Крсто Симић: Нисам.

Председник већа: Добро. Ви сте у свом исказу рекли да сте, да Вам је познато да је Глогова прекопавана почетком октобра, прекопавана гробница Глогова.

Сведок Крсто Симић: Да, то је пресеља када је била.

Председник већа: Молим?

Сведок Крсто Симић: Када се селило, пресеља када је била.

Председник већа: Када је пресељена?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Добро. Јесте Ви тада били на...?

Сведок Крсто Симић: Јесам исто био.

Председник већа: Молим?

Сведок Крсто Симић: Јесам био са камионом.

Председник већа: Добро. Тада, колико сте гробница ту затекли?

Сведок Крсто Симић: Ја колико се сећам, мрак је био, ја мислим да је једна била гробница, та је велика исто била.

Председник већа: Једна је била? Добро. Кажите ми, тада, када је то био, октобар или септембар, да ли можете да прецизирате?

Сведок Крсто Симић: Па, половина септембра или крај, ето тако би требало бити.

Председник већа: Молим?

Сведок Крсто Симић: Половина септембра или почетак октобра, тако нешто, не могу да се сетим баш тачно.

Председник већа: Добро. Ви сте дошли тамо, помињали сте да сте дошли по налогу Момира Николића.

Сведок Крсто Симић: Да, иста процедура је била као и претходно, да дођемо у фирму да тражимо камионе и тако.

Председник већа: Добро. Ви сте на исти начин дошли тамо?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: И описали сте како сте ископали та тела и утоварили у камионе, да сте то радили у два наврата, те вечери и сутрадан?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Али, такође сте у свом исказу навели да сте сутрадан увече посмртне остатке из камиона истоварили у рупу ископану непосредно поред претходне на удаљености триста до четиристо метара. Дакле, Ви сте у Зеленом Јадру видели две гробнице, је ли тако?

Сведок Крсто Симић: Па, мислим да су биле двије гробнице. Јесте, видео сам.

Председник већа: Дакле, из Глогове?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Из једне гробнице Ви сте та тела одвезли у Зелени Јадар?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Зашто у Зелени Јадар, ко Вам је то рекао?

Сведок Крсто Симић: Па, исто колона као и прије што је била, један за другим смо ишли, као опет нас чека једна машина и опет је била војска.

Председник већа: Да ли сте само Ви и Обреновић тада радили на ископавању ових тела?

Сведок Крсто Симић: Било је још два, три шофера, али не знам како се зову.

Председник већа: Молим?

Сведок Крсто Симић: Било је још два, три камиона.

Председник већа: Још два, три камиона?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Да ли познајете неко лице које је тада било ангажовано као и Ви?

Сведок Крсто Симић: Па, као возачи, је ли? Познавао сам их после, али нисам знао како се зову, прије.

Председник већа: А да ли се сада сећате како се зову?

Сведок Крсто Симић: Сада се сећам, али изгледа нико није жив, само сам ја.

Председник већа: Само сте Ви?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Реците нам, да ли је то био Ваш ратни задатак? Да ли сте Ви то тако схватили да Вам је то задатак да урадите, да Вам је издата наредба да то урадите?

Сведок Крсто Симић: Па, сигурно је издата наредба, не би нико ишао добровољно да ради то. Да сам знао, не бих ишао.

Председник већа: Добро, од кога је стигла наредба да се ова тела из Глогове пребаце у Зелени Јадар? Да ли знате?

Сведок Крсто Симић: Не знам за то.

Председник већа: Ко је Вама пренео ту наредбу?

Сведок Крсто Симић: Нама је директор рекао да се јавимо тамо.

Председник већа: Ко је директор?

Сведок Крсто Симић: Илија Станарчевић.

Председник већа: Добро, он је рекао, да се јавите, коме?

Сведок Крсто Симић: У команду у Братунцу.

Председник већа: Добро, али Ви сте тада рекли да Вам је исто тако Момир Николић наредио да та тела прекопате и да их пребаците?

Сведок Крсто Симић: Па, добро, после када смо дошли ту на распоред, рекао је да треба да идемо у Глогову, али нисмо опет знали због чега идемо тамо.

Председник већа: Добро. Тада када сте били испред Земљорадничке задруге „Кравице“, да ли сте видели неког од овде присутних оптужених?

Сведок Крсто Симић: Нисам никога..

Председник већа: Да ли сте чули, да је ту био полицијски одред са Јахорине? Да ли је неко причао о томе?

Сведок Крсто Симић: Не, ја се не сећам, нико није причао.

Председник већа: Нико ни о чему није причао?

Сведок Крсто Симић: Није.

Председник већа: Да ли сте питали, ко је убио ове људе?

Сведок Крсто Симић: Нисам никога питао, зато што ми није пало на памет, зато што је у мене 70% фамилије изгинуло, отац, матер, брат, брат рањен. Једино сам ја остао још. Али како је настало, изгледа ћу и ја брзо отићи. Мени је двадесет и неки пут да долазим у суд.

Председник већа: Добро, Ви сте говорили да сте видели лешеве Бошњака испред Земљорадничке задруге, али да исте нисте бројали, нити сте то могли, јер сте се сетили претходних страдања својих најближих рођака, њих осамдесет из села Бјеловац и Синђевић, које су 14.12.1992. године побили комшије Муслимани из Сребренице, Пирића и Полозника, кога је предводио Насер Орић и да Вас је то уплашило.

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Да ли можете сада са ове дистанце да нам кажете, колико је било ту мртвих, отприлике, значи не морате тачну цифру, колико сте људи видели мртвих?

Сведок Крсто Симић: Ја сам у свакој изјави тако рекао, није ми пало на памет да их бројим и тако да не могу никако да се сетим колико их је било.

Председник већа: Да ли Вам је деловало, да ли сте могли да опазите да су та лица непосредно пре Вашег доласка лишена живота или раније?

Сведок Крсто Симић: Па, мислим да су раније, раније.

Председник већа: Зашто мислите? На основу чега то закључујете?

Сведок Крсто Симић: Па, када сам дошао тамо у ту задругу, они су били унутра мртви.

Председник већа: Ви сте рекли да су били лешеве испред хангара и у хангару?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Колико дуго сте, рецимо, те лешеве испред хангара утоварали? Колико је било, да ли више десетина, да ли више стотина?

Сведок Крсто Симић: Хоћу да Вам кажем, уопште ме није ни занимало колико је било ни шта је било.

Председник већа: Да ли је било преживелих?

Сведок Крсто Симић: Да ли је био ко преживео?

Председник већа: Да.

Сведок Крсто Симић: Не знам, не сећам се.

Председник већа: Да ли су та лица која су убијена, била у цивилној одећи или у војним униформама?

Сведок Крсто Симић: Па, ја мислим да је било и једних и других.

Председник већа: Било је и једних и других?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Реците ми, отприлике, узраст, да ли је било јако младих?

Сведок Крсто Симић: И то не могу да се сетим да ли је било.

Председник већа: Не можете да се сетите?

Сведок Крсто Симић: Нисам ни обраћао пажњу.

Председник већа: Нисте видели ниједно дете?

Сведок Крсто Симић: Нисам видео.

Председник већа: Добро. Да ли неко евентуално има нека друга питања? Ви сте сведочили више пута, рекли сте, у вези овог. Да ли сте у Босни сведочили на неком претресу у вези овог догађаја?

Сведок Крсто Симић: Нисам Вас добро разумео.

Председник већа: Молим?

Сведок Крсто Симић: Нисам Вас разумео добро.

Председник већа: Нисте у Босни сведочили?

Сведок Крсто Симић: Нисам Вас разумео шта сте рекли.

Председник већа: Да ли сте у вези овог догађаја били сведок још у неком судском поступку?

Сведок Крсто Симић: Био сам у Сарајеву, био сам у Хагу.

Председник већа: У ком предмету сте били у Сарајеву?

Сведок Крсто Симић: Па, ја мислим да сам био исто у, из Скелана су неки били.

Председник већа: Добро. Ви сте испоставили... Нема накнадних питања за сведока, је ли тако? Ви сте испоставили трошковник, односно да сте имали трошкове за долазак у суд и то да Вас је довезао, дошли сте у пратњи Саше Симића, колима, је ли тако?

Сведок Крсто Симић: Да, то ми је син, морао сам, јер немам аутобуса.

Председник већа: И испоставили сте рачун за гориво у износу од 6.031,45 динара, рачун за путарину у износу од 260,00 динара у оба правца, а такође сте

приложили уверење о висини дневнице и тражили сте на име дневнице 68,37 конвертибилних марака, као и за Вашег пратиоца дневницу у износу од 78 конвертибилних марака. Без обзира што сте приложили ово уверење о висини дневнице, ми Вам за сада не можемо исплатити, јер ми можемо исплатити дневницу, само уколико нам доставите потврду да Вама за данашњи дана, Вама и Вашем пратиоцу дневница неће бити исплаћена. А у односу на пратиоца, да Вас питам, због чега сте морали да дођете у пратњи неког лица?

Сведок Крсто Симић: Зато што...

Председник већа: Да ли због болести или?

Сведок Крсто Симић: Зато што није пратња, нисам имао са чим доћи, аутобуса нема да дођем у пола десет у ову зграду.

Председник већа: То је разлог и Ви сте замолили Вашег пријатеља да Вас доведе, да бисте се одазвали позиву суда?

Сведок Крсто Симић: Да, то ми је син, није пријатељ.

Председник већа: Добро.

Сведок Крсто Симић: Ја у фирми, данас никакву дневницу немам, нити ја, нити он.

Председник већа: Ви ћете нама доставити потврду. Дакле, у Вашем, где сте запослени, у ком предузећу?

Сведок Крсто Симић: У руднику „Сасе грос“.

Председник већа: Рудник?

Сведок Крсто Симић: Олова и цинка „Сасе грос“, Сребреница.

Председник већа: У Сребреници?

Сведок Крсто Симић: Да.

Председник већа: Добро. Ваш пратилац?

Сведок Крсто Симић: Он је у општини Братунац.

Председник већа: У општини Братунац? Ви ћете из општине и Вашег рудника, да доставите суду потврду да Вам за данашњи дан, и Вама и Вашем пратиоцу, да је одбијен тај износ што данас нисте радили и ми ћемо тај износ да надокнадимо. Иначе, у противном, ми немамо основ да вам исплатимо. А сада ћемо одобрити.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одобрава се исплата трошкова за долазак сведоку Крсту Симићу у износу од 6.291,45 динара.

О трошковима у преосталом делу на име изгубљене дневнице суд ће одлучити по достављању потврда да дневница сведоку и пратиоцу на данашњи дан није исплаћена.

Да ли можемо да отпустимо сведока? Можемо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Отпушта се сведок Крсто Симић.

Можете да се удаљите, можете да будете у публици, а можете и да се удаљите.

Ви сте оставили Служби текући рачун за ову уплату је л` тако? Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Остоје Станојевића.

Позваћете сведока Остоју Станојевића.

Испитивање сведока СТАНОЈЕВИЋ ОСТОЈЕ

Председник већа: Остоја Станојевић, је ли тако?

Сведок Остоја Станојевић: Да.

Председник већа: Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту бројем 880K0ДТ72 издату у БиХ, ЈМБГ 1308947182399.

Сведок Остоја Станојевић рођен дана 13.08.1947. године. Од оца? Име Вашег оца?

Сведок Остоја Станојевић: Данило.

Председник већа: Станојевићу по занимању сте?

Сведок Остоја Станојевић: Пензионер сад, био сам ватрогасац и возач.

Председник већа: Сада сте пензионер.

Сведок Остоја Станојевић: Да.

Председник већа: Ваша адреса је иста коју сте дали суду када сте испитани пред тужиоцем за ратне злочине 15.05.2015. године, је ли тако?

Сведок Остоја Станојевић: Па могуће је, не сећам се.

Председник већа: Нисте се селили од 2015. године?

Сведок Остоја Станојевић: Ја. Па ја мислим да сам овде био, даво сам изјаву.

Председник већа: Тада сте рекли Вашу адресу и ја Вас питам да ли сте се селили од тада?

Сведок Остоја Станојевић: Нисам, нисам, нисам разумио, нисам, и сад сам у Зворнику.

Председник већа: Добро. Реците ми да ли Вам је познато зашто сте позвани од стране суда?

Сведок Остоја Станојевић: Па вјероватно, рекли су ми онда када сам овде био да ћу доћи овде опет, знам о чему се ради.

Председник већа: Тужилац Вас је предложио да будете испитани на главном претресу на околности на које сте се изјашњавали тада пред тужилаштвом. Реците ми да ли познајете оптужене који седе иза? Можете да погледате, а то су Недељко Милидраговић, Алекса Голијанин, Миливоје Батиница, Александар Дачевић, Боро Милетић, Јован Петровић, Драгомир Паровић, Видослав Васић.

Сведок Остоја Станојевић: Да ли их познајем?

Председник већа: Прочитала сам Вам имена, да ли сте чули?

Сведок Остоја Станојевић: Не знам, не знам.

Председник већа: Не познајете их?

Сведок Остоја Станојевић: Не познајем.

Председник већа: Дакле нисте у сродству, нисте у завади?

Сведок Остоја Станојевић: Нисам, нисам.

Председник већа: Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли Вам је јасно ово упозорење?

Сведок Остоја Станојевић: Јасно ми је.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Да ли Вам је позната ова поука?

Сведок Остоја Станојевић: Нисам Вас добро разумио?

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којим бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Сведок Остоја Станојевић: Разумем, разумем.

Председник већа: Разумели сте.

Као сведок дужни сте да положите заклетву. Текст заклетве гласи: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Да ли се заклињете на овај начин?

Сведок Остоја Станојевић: Да.

Председник већа: Добро. Сведок поучен и упозорен у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП-а, након положене заклетве на основу члана 96 ЗКП-а, изјави.

Да ли Ви Станојевићу остајете у свему при овој изјави коју сте дали пред тужиоцем за ратне злочине дана 14.05.2015. године?

Сведок Остоја Станојевић: Да.

Председник већа: Немате ништа у односу на ову изјаву да измените ни да додате?

Сведок Остоја Станојевић: Немам.

Председник већа: Нисте се накнадно сетили ничега новог што тада нисте изјавили?

Сведок Остоја Станојевић: Можда да нисам шта заборавио, а

Председник већа: Ви сте заборавили, добро. Позивам заменика тужиоца за ратне злочине да уколико има питања да постави питања сведоку.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Немам питања.

Председник већа: Да ли браниоци оптужених имају питања за сведока Остоју Станојевића?

Изволите, бранилац адвокат Лазаревић.

Адвокат Александар Лазаревић: Само неколико, отприлике сличних. Сведоче добар дан.

Сведок Остоја Станојевић: Добар дан.

Адвокат Александар Лазаревић: Само да Вас питам, је л` Вам ово једини пут да сте давали изјаву кад сте дошли овде у Београд, кад сте били код ових колега тужилаца или сте и раније сведочили о свим овим догађајима?

Сведок Остоја Станојевић: Могу ли ја слушалице, не чујем добро.

Адвокат Александар Лазаревић: А, извините, ево овако, не знам, то је већ техника. Је л` ме сад боље чујете?

Сведоче добар дан. Ја сам Александар Лазаревић, овде браним оптуженог Недељка Милидраговића, па ћу Вам само неколико питања поставити. Прво питање: да ли сте још негде сведочили у вези ових догађаја ископавања односно гробница у Братунцу где сте послати? Можете ли се сетити да ли сте сведочили пред Хашким трибуналом, пред Судом Босне и Херцеговине?

Сведок Остоја Станојевић: Био сам два пута у Хагу, пет пута у Сарајеву поводом овога.

Адвокат Александар Лазаревић: У Хагу сигурно сте били у предмету Благојевић – Јокић, је ли тако?

Сведок Остоја Станојевић: Не, Јокићу.

Адвокат Александар Лазаревић: Па то је, то је исти предмет, Драган Јокић и Видоје Благојевић, они су заједно одговарали, је ли тако?

Сведок Остоја Станојевић: Па не знам, ја знам за Јокића.

Адвокат Александар Лазаревић: Ишли сте за Јокића. И кад смо већ на теми Јокића, да би суд могао то правилно да схвати, Драган Јокић је био начелник тада мајор или капетан, нисам сигуран, али био је начелник инжењерије у Зворничкој бригади, је ли тако?

Сведок Остоја Станојевић: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: А то где сте Ви ишли, то је терен Глогове, Братунца, то је изван зоне Зворничке бригаде, је ли тако?

Сведок Остоја Станојевић: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: То је у Братунцу је л` тако?

Сведок Остоја Станојевић: Јесте.

Адвокат Александар Лазаревић: И то у зони Братуначке бригаде? Тамо има своју бригаду Братунац, је л` тако?

Сведок Остоја Станојевић: Па вјероватно су имали.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду. Дакле, Вас је мајор Јокић, начелник инжењерије зворничке послао у Братуначку бригаду по овом послу, је ли тако?

Сведок Остоја Станојевић: Не у бригаду.

Адвокат Александар Лазаревић: Односно на терен Братунца.

Сведок Остоја Станојевић: Он је мени наредио да треба да идем на терен више дана, треба да идем у Сребреницу, да чистим Сребреницу, да се јавим цивилној заштити. И ишли су људи са мном из цивилне заштите и Зворника.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду. Само још једно кратко питање у вези овога. Ви кажете да сте дошли пред задругу, нисте били тачно сигурни који је то био датум и остало, али кад сте дошли пред задругу у Кравицу, сећате се?

Сведок Остоја Станојевић: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: Рекли сте да сте тамо видели два, три, видео тројицу људи у плавим оделима, и претпоставили сте да је то цивилна заштита, је л' тако?

Сведок Остоја Станојевић: Да. Одијела радна.

Адвокат Александар Лазаревић: Радна. Значи то нису биле униформе него она плава радна одела?

Сведок Остоја Станојевић: Јесте.

Адвокат Александар Лазаревић: Јесте ли видели било кога од војске тада?

Сведок Остоја Станојевић: Није било војске.

Адвокат Александар Лазаревић: И још само једно питање у вези са тим. Да ли сте видели тада, кад сте дошли већ у Братунац, кад сте кренули значи Кравица, Глогова и цео тај пут, да ли сте Ви лично видели иједно једно убиство било кога да се то пред Вама десило?

Сведок Остоја Станојевић: Није.

Адвокат Александар Лазаревић: Хвала Вам лепо, немам више питања.

Председник већа: Да ли неко од осталих бранилаца има? Изволите, бранилац адвокат Горан Петронијевић.

Адвокат Горан Петронијевић: Захваљујем. Господине, рекли сте мало пре да сте упућени у Сребреницу на некакво чишћење, расчишћавање и тако даље?

Сведок Остоја Станојевић: Да.

Адвокат Горан Петронијевић: Шта сте то радили сем овога што сте испричали пред Тужилаштвом?

Сведок Остоја Станојевић: Па нисам ништа радио, требао сам да идем у недељу, него кад сам сазнао у недељу ујутру да је војска из Сребренице кренула на линије разграничења ...

Адвокат Горан Петронијевић: Није битно.

Сведок Остоја Станојевић: Није битно, Рајко ми је то рекао, Ђокић, дошао је до камиона, ја сам био код камиона, каже: "Шта има ново, шта је", каже: "Војска многа прошла крај Сребренице, каже на линији разграничења сва је команда изгинула...", не могу да се сјетим. И ја знам да имам ту, имао сам фамилије, рођака који су ту били на линији и ја њему кажем: "Ја не идем, ја идем кући право". Каже: "Па онда морам и ја ићи, ајде ти ако хоћеш", јер ја сам упалио камион и одмах сам кренуо овај за Зворник.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте ли улазили у Сребреницу уопште тих дана?

Сведок Остоја Станојевић: Нисам у Сребреницу улазио никако.

Адвокат Горан Петронијевић: Немам питања.

Председник већа: Немате других питања. Да ли неко од осталих бранилаца има питања за сведока? Добро.

Ви кажете када сте дошли.. Да ли пуномоћник оштећених, нисам питала, има питања? Оптужени? Немају.

Ви кажете када сте дошли испред хангара Кравице да нисте видели војску осим ових припадника цивилне заштите, је л` тако?

Сведок Остоја Станојевић: Јесте.

Председник већа: Претходни сведок Крсто Симић, који је сада саслушан, каже да је видео доста војске ту испред хангара када је био. Да ли се Ви њега сећате? Сад овај сведок који је сведочио пре Вас.

Сведок Остоја Станојевић: Не сјећам се тога човека, а није било војске тврдим. Још је било изнад цесте, биле су жене, две, три, краве чувале горе кад сам ја пролазио, кад сам ја био.

Председник већа: Дакле, Ви када долазите испред хангара Кравица, да ли на том путу док долазите до хангара, да ли видите било где неко униформисано лице?

Сведок Остоја Станојевић: Није бога ми било, никог нисам видио.

Председник већа: Да ли је било неког пуцања пре тога? Да ли је било неких борби пре тога између непријатељских страна тада у сукобу?

Сведок Остоја Станојевић: Није, није.

Председник већа: Није било. Тих дана је било мирно?

Сведок Остоја Станојевић: Било је мирно и у недељу, мене су исто тако питали, у недељу ја сам ишао исто путем, нигде никог није било.

Председник већа: Добро. Ви сте у Вашем претходном исказу рекли у јулу месецу да је Вама мајор Јокић наредио да припремите камион за терен. Када је то било у јулу месецу? Да ли можете да одредите бар приближно датум?

Сведок Остоја Станојевић: Не знам датум, само знам да се радило о петку, суботи и недељи.

Председник већа: Да ли је то било у време када је Српска војска ушла у Сребреницу?

Сведок Остоја Станојевић: Па не знам ја кад је ушла војска у Сребреницу.

Председник већа: Да ли је то било пре тога или после тога када Вам је Јокић дао тај задатак? Да ли после освајања Сребренице од стране српских снага?

Сведок Остоја Станојевић: Ја мислим да је војска ова из Сребренице у суботу прошла преко тамо територије наше, то је, кад је наша војска у Сребреницу....

Председник већа: Да ли Вам је познато када је Српска војска ушла рецимо у Поточаре?

Сведок Остоја Станојевић: Не знам.

Председник већа: Није Вам познато?

Сведок Остоја Станојевић: Није бога ми познато.

Председник већа: Добро. Дакле, да ли је ово било пре него што је Српска војска кажете ушла на тај терен или после тога?

Сведок Остоја Станојевић: Па ја мислим да је то после тога било.

Председник већа: После уласка Српске војске на територију Сребренице?

Сведок Остоја Станојевић: Да.

Председник већа: Добро. Мајор Јокић је био, кажете дошао је из главне команде. Да ли је он Вама био претпостављени?

Сведок Остоја Станојевић: Да.

Председник већа: Он је Вама био претпостављени. Шта је он тада радио конкретно?

Сведок Остоја Станојевић: Он је био командант инжињерије код нас у Зворничкој бригади.

Председник већа: Командант инжињерије. А да ли сте имали неког претпостављеног непосредно пре генерала Јокића?

Сведок Остоја Станојевић: Па не знам, било је оних командира који су имали своја одељења, мени није био претпостављен нико, ми смо одговарали, ми шофери одговарали смо мајору Јокићу.

Председник већа: Ви сте мајору Јокићу одговарали. Кажете да су у канцеларији тада били Драган Мирковић из Зворника. Драган Мирковић, да ли је он познат по неком надимку?

Сведок Остоја Станојевић: Не сјећам се, само он је, он је био у цивилној заштити Драган Мирковић.

Председник већа: У цивилној заштити. Сведоци који су помињали Драгана Мирковића, претходни сведок каже да је Драган Мирковић имао надимак "Кинез" и да је он био командант Цивилне заштите Зворник, да ли је то тачно?

Сведок Остоја Станојевић: Ја то не знам.

Председник већа: Не знате за тај његов надимак?

Сведок Остоја Станојевић: Не знам ја за Кинеза, Драган...чисто сумњам...

Адвокат Александар Лазаревић: Извините судија, ако могу да Вас коригујем, Братунац, не Зворник, можда то збуњује сведока.

Председник већа: Добро, Братунац, да.

Сведок Остоја Станојевић: Није, није, Драган Мирковић

Председник већа: Реците.

Сведок Остоја Станојевић: Драган Мирковић, он је из Зворника, из Тршића родом, ја знам, али није то његов надимак, то ја не знам за надимак да је то његов.

Председник већа: Добро. Реците ми, Ви кажете да је тада Вама док сте стајали испред општине, дуго чекали, пришао непознат мушкарац старости 40 година, који је рекао да им се покварио камион и да Ви треба да кренете са њим.

Сведок Остоја Станојевић: То је било у Братунцу.

Председник већа: Добро. А ко је то био? Да ли сте накнадно стазнали ко је био тај човек који Вам је пришао у Братунцу и рекао да треба..., да ли Вам се представио?

Сведок Остоја Станојевић: Није.

Председник већа: Како сте Ви тако кренули са њим, а не знате ни ко је?

Сведок Остоја Станојевић: Причали смо, јер не мере се објаснити да ту нема шта да причаш. Знаш шта, он је мени рекао да одрадиш неки посао, рекао ми је да идему Кравицу, ја не знам где је Кравица, каже: "ја ћу ти рећи". И он је остао....

Председник већа: Зашто сте му поверовали да морате да послушате ту његову наредбу?

Сведок Остоја Станојевић: Зато што је дошао до мене и питао: јеси ти тај и тај, јесам, послали су ме каже моји да идемо да одрадимо неки посао.

Председник већа: Да ли је рекао који су га послали, који су ти његови?

Сведок Остоја Станојевић: Није, није ми рекао који посао, да је рекао не бих можда ни ишао, покварио бих камион, није ми рекао, није, док нисам тамо дошао. Кад сам тамо дошао онда сам видио непријатан мирис кад сам стао са камионом, и онога да је било, онда сам видио.

Председник већа: Добро. Ви сте то све описали, нема потребе да се понавља и Ви сте навели да сте Ви након што је Ваш камион напуњен лешевима, рекли сте да су биле две кашике лешева.

Сведок Остоја Станојевић: Јесте, јесте.

Председник већа: Да ли знате колико је то било људи?

Сведок Остоја Станојевић: Е не знам.

Председник већа: Који је то број људи?

Сведок Остоја Станојевић: Па како ћу знати, не мере то нико знати.

Председник већа: Добро. Да сте Ви одвезли те лешеве у Глогову, и да Вам је речено да их возите у Глогову?

Сведок Остоја Станојевић: Ишли су, баш тај што је са мном био из Братунца, што је дошао по мене, био је он и још један.

Председник већа: Тај што је непознат из Братунца, што Вам није рекао име и презиме?

Сведок Остоја Станојевић: Јесте, двојица њих је ишло са мном до Глогове и лопате су поњели да загрђу и остали су иза мене тамо.

Председник већа: Добро. Да ли на том путу сте видели нека униформисана лица када сте возили те лешеве?

Сведок Остоја Станојевић: Нисам.

Председник већа: Да ли се нешто дешавало на том терену?

Сведок Остоја Станојевић: Није, ништа.

Председник већа: Ништа се није дешавало, добро. Кажете да сте отишли у Глогову. Опишите нам колико је то далеко од Кравице?

Сведок Остоја Станојевић: Па не бих знао рећи колико је, не знам, само у Глогову сам се вратио, нисам ни знао, враћам се опет према Братунцу, Глогова је од Кравице тамо, не знам колико има километара.

Председник већа: Добро. Да ли сте сазнали било какве податке та два лица која су била са Вама, која су Вас одвезла до Глогове, који су Вам показали где је та Глогова?

Сведок Остоја Станојевић: Ма није ме ни интересовало да Вам искрено кажем.

Председник већа: Добро. Кад сте дошли у Глогову шта сте видели? Да ли је била гробница ископана?

Сведок Остоја Станојевић: Била је гробница ископана и било је лешева.

Председник већа: Колико, да ли знате отприлике?

Сведок Остоја Станојевић: Не знам, не знам, нисам ни излазио из камиона.

Председник већа: Да ли сте затекли неког поред те гробнице?

Сведок Остоја Станојевић: Нисам, ова два човека су са мном дошла и остала су ту, они су истоварили и остали су, ја сам отишао други пут довезао и они су остали онај да покрију то са лопатама, а ја сам отишао за Братунац.

Председник већа: Ви сте отишли за Братунац, добро. Да ли сте Ви накнадно, да ли сте се обратили Вашим претпостављенима и пожалили се да су Вам дали задатак који очигледно Вама није пријао?

Сведок Остоја Станојевић: Па јесам Јокићу рекао у понедељак ујутру кад сам дошао. Кад сам дошао тражио сам тројицу, четворицу другова и "тамића" смо имали, да идем ја да тражим рођака Бошка Алексића, несталог, који је погинуо, тек у четвртак смо га нашли. И рекао сам му, рекох: нисам задовољан, каже: нисам ја тебе послао тај посао да радиш, ја сам тебе послао у Сребреницу, смеће да чистиш са цивилном заштитом.

Председник већа: Он је Вама рекао да Вас је послао у Сребреницу, а не тамо?

Сведок Остоја Станојевић: Да.

Председник већа: Па добро јесте ли тражили објашњење због чега, јесте ли му испричали да сте Ви добили другачију наредбу, јесте ли тражили да се то испита? Да ли је он рекао да ће то испитати?

Сведок Остоја Станојевић: Не знам зато ништа, нисам ја рекао, да ли је испитивао, да л` није, не знам.

Председник већа: Не знате ништа. Добро. У Глогови да ли сте видели једну или више гробница?

Сведок Остоја Станојевић: Само једну под кућом, била је једна кућа, испод куће је била гробница.

Председник већа: Да ли је то била свеже ископана гробница или је то по Вашем опажању могла да буде од раније?

Сведок Остоја Станојевић: Не бих вам то знао рећи, не сјећам се то кад је копана, не знам.

Председник већа: Добро. Да ли Вам нешто значи име Раденко Ђурковић?

Сведок Остоја Станојевић: Не знам ја Раденка тог.

Председник већа: Не знате. Дакле, Ви на правцу Коњевић Поље – Кравица, односно Кравица – Коњевић Поље нисте видели уопште постављене војнике нити сте видели било каква униформисана лица?

Сведок Остоја Станојевић: Не.

Председник већа: И оптужени током овог кривичног поступка који су дали своје одбране, као и сведок Крсто Симић каже да је у то време било доста војске и око хангара Кравица и на потезу Кравица – Братунац и Кравица – Коњевић Поље.

Сведок Остоја Станојевић: Ја то нисам видио.

Председник већа: Према ливади Сандићи.

Сведок Остоја Станојевић: У Коњевић Пољу само су двојица милиционера били, ту је био пункт, али нигдје ја војске нисам

Председник већа: Где је био пункт?

Сведок Остоја Станојевић: У Коњевић Пољу на раскрсници која иде Власеница – Братунац.

Председник већа: У месту Коњевић Поље?

Сведок Остоја Станојевић: Ја на месту, на цести.

Председник већа: А да ли сте видели било кака пункт у близини Кравица, из правца Братунца или из правца Коњевић Поља?

Сведок Остоја Станојевић: Није нико био на путу. Проходан је пут био, вјерујте. Ја, никакав пункт нисмо имали. Нисам ја видио то.

Председник већа: Нико Вас није заустављао?

Сведок Остоја Станојевић: Није, само кажем ти, што је у Коњевић Пољу двојица милиционера, и данас дан увијек има их ту на раскрсници тој.

Председник већа: Добро. Већ сам Вам предочила претходни сведок је изјавио да је видео, Ви тврдите да није, добро, Ви остајете при свом.

Да ли има неких накнадних питања? Нема. Да ли можемо да отпустимо сведока?

За трошкове, имали сте трошкове за долазак по позиву суда. Дошли сте из Зворника аутобусом и приложили сте аутобуску карту на износ 25 конвертибилних

марака, што је износ од 1507,86 динара. Вероватно сте имали трошкове исхране, ја ћу Вам одобрити трошкове исхране, као што и свима одобравамо у износу од 1.000,00 динара за данашњи дан. Тако да је Ваш укупни износ...

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одобравају се трошкови доласка сведока Остоје Станојевића по позиву суда из Зворника и трошкови исхране у износу од 1.000,00 динара у укупном износу 2.507,86 динара.

Да ли сте оставили Ваш текући рачун Служби за подршку и помоћ?

Сведок Остоја Станојевић: Немам текући рачун, а узео сам од братића, има брата ту живи, код њега сам ноћио, јуче сам ја дошао, ова госпођа узела је од братића ми текући рачун.

Председник већа: Да се уплати на његов рачун, добро, то ће Вам бити накнадно уплаћено.

Уколико нема додатних питања, да ли можемо да отпустимо сведока?

Можете да се удаљите.

Сведок Остоја Станојевић: Хвала, довиђења.

Председник већа: Довиђења.

И нама је остао још само сведок Ерић, Зоран Ерић.

Ко тражи паузу? Паровић. Колико Вам треба Паровићу паузе? Можете да приђете за говорницу?

Оптужени Драгомир Паровић: Ако може молим Вас 15-20 минута само да мало дођем себи.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

На захтев оптуженог Драгомира Паровића у 10 и 42 **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** пауза у трајању од 20 минута.

Наставак претреса се одређује у 11,00 часова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

По истеку паузе у 11 и 14 **наставља се** главни претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Зорана Ерића.

Позовите сведока.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА ЕРИЋ ЗОРАНА

Председник већа: Зоран Ерић, је л` тако?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату под бројем 820ТО1ЈК5 БиХ, ЈМБГ 0907950181368, рођен дана 09.07.1950. Је л` тако?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Реците ми име оца?

Сведок Зоран Ерић: Богољуб Ерић.

Председник већа: Од оца Богољуба. По занимању сте Ерићу?

Сведок Зоран Ерић: Био сам тесар.

Председник већа: Били сте?

Сведок Зоран Ерић: Тесар у грађевинској фирми.

Председник већа: Тесар у грађевинском предузећу. Да ли то значи да сте сада у пензији?

Сведок Зоран Ерић: Јесам у пензији.

Председник већа: Добро. Реците пребивалиште исто као што сте саопштили пред тужиоцем за ратне злочине када сте испитани дана 22.04.2015. године?

Сведок Зоран Ерић: Да. А шта да Вам кажем?

Председник већа: Станујете на истој адреси где сте и тада становали?

Сведок Зоран Ерић: Иста адреса, иста адреса.

Председник већа: Питам Вас, најпре да Вас опоменем и упозорим на Ваша права и дужности у поступку.

Ви сте позвани на предлог тужиоца за ратне злочине да будете испитани као сведок на овом главном претресу. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело.

Да ли Вам је јасно ово упозорење?

Сведок Зоран Ерић: Јесте, јасно.

Председник већа: Истовремено нисте дужни да одговарате на питања уколико бисте одговорима на та питања себе или Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Да ли сте разумели ову поуку?

Сведок Зоран Ерић: Разумио сам.

Председник већа: Као сведок дужни сте да положите заклетву према одредбама ЗКП-а, текст заклетве гласи: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Да ли се заклињете на овај начин?

Сведок Зоран Ерић: Заклињем.

Председник већа: Заклињете се. Реците ми најпре да ли познајете неког од присутних оптужених, они седе иза Вас, иза овог стакла, погледајте? То су Недељко Милидраговић, Алекса Голијанин, Миливоје Батиница, Александар Дачевић, Боро Милетић, Јован Петровић, Драгомир Паровић и Видослав Васић. Да ли сте евентуално са неким од њих у сродству или у завади?

Сведок Зоран Ерић: Никада ове људе нисам видио.

Председник већа: Никада их нисте видели.

Сведок упозорен и поучен у смислу одредби члана 95 став 1 и 2 ЗКП-а, након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП-а изјави.

Ви сте тада дали овај исказ пред тужиоцем, замеником тужиоца за ратне злочине 22.04.2015. године, када сте детаљно испитани, кад је Ваш исказ сниман. Да ли остајете при свему што сте тада рекли, што сте тада изнели? Да ли имате нешто да допуните у односу на овај Ваш исказ? Нешто да измените. Да ли има неких измена или допуна?

Сведок Зоран Ерић: Нема измена никаквих.

Председник већа: Немате никакве измене. Остајете у свему при томе што сте рекли на записнику 22.04.2015. године?

Сведок Зоран Ерић: Остајем.

Председник већа: Остајете. Позивам заменика тужиоца, дајем му реч уколико има питања за сведока Зорана Ерића.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Немам питања, хвала Вам.

Председник већа: Да ли неко од бранилаца има питања за сведока? Изволите, бранилац адвокат Александар Лазаревић.

Адвокат Александар Лазаревић: Добар дан, сведоче. Ја сам Александар Лазаревић и браним овде Недељка Милидраговића, оптуженог. Хоћу неколико питања да Вам поставим у вези догађаја у вези овога што сте раније говорили. Ви сте се затекли у штали поред складишта у Кравици, „Оке“, такозване?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Адвокат Александар Лазаревић: И ако ја знам неке ствари у вези са тим, Вас је тамо послао Јован Николић, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Јесте, директор, да.

Адвокат Александар Лазаревић: Директор Јован Николић. И он Вас је, ако сам ја добро то све разумео, још 11. јула послао у „Оку“ да тамо будете, јер је био у току откуп, а било је и стоке, откуп воћа, а било је и стоке коју је требало хранити у тој штали?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Адвокат Александар Лазаревић: Е...

Председник већа: Рекли сте „тамо“, само будите прецизни.

Адвокат Александар Лазаревић: Тамо, извињавам се, у „Оку“, све време говоримо о складишту „Ока“ у Кравици. И сада Ви сте тамо радили свој посао. Питаћу Вас сада за конкретно датум, 11. сте били тамо, радили, 12. Долазимо на онај дан 13. и о догађајима о којима сте говорили.

Сведок Зоран Ерић: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: И Ви рекосте тада да су у штали, да сте затекли Мишу, то ћу рећи, његово име је Милисав Ђукановић и Миладина Николића.

Сведок Зоран Ерић: Јесте, тако је.

Адвокат Александар Лазаревић: Њих двојицу. Моје питање је следеће: је ли Лука Марковић био тамо?

Сведок Зоран Ерић: Лука је Марковић прије био.

Адвокат Александар Лазаревић: А где је био Лука Марковић ако знате?

Сведок Зоран Ерић: Он је био у магацину.

Адвокат Александар Лазаревић: У магацину?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: Значи, био је у самом магацину у Кравици у то време када сте и Ви били и Лука Марковић?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: Још једно питање у вези са овим. Јел жив Лука Марковић, да ли знате?

Сведок Зоран Ерић: Није жив.

Адвокат Александар Лазаревић: Значи, умро је?

Сведок Зоран Ерић: Умро је.

Адвокат Александар Лазаревић: А да Вас питам, да ли је жив Милисав Ђукановић?

Сведок Зоран Ерић: Јесте, он је мождани имао.

Адвокат Александар Лазаревић: У каквом је он стању, ево ако можете да нам кажете, да ли био у стању можда да дође овде да сведочи о томе?

Сведок Зоран Ерић: Не би био.

Адвокат Александар Лазаревић: Не би?

Сведок Зоран Ерић: Јер, имао је мождани удар.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду. А Миладин?

Сведок Зоран Ерић: Миладин, он је опет имао неки удар у ноге, па су му се прсти у ногама скроз искренули, не може да хода.

Адвокат Александар Лазаревић: А знате ли, да ли је неко од ових за које сам Вас питао, Ви само да ли знате, Лука Марковић, значи Милисав или Миладин Николић, да ли је неко од њих давао изјаве, јесу саслушавани већ у вези са овим у Кравици?

Сведок Зоран Ерић: Па, јесте, СИП-а је хватала кога је могла.

Адвокат Александар Лазаревић: Кога је стигла?

Сведок Зоран Ерић: Да, мене је три пута ухватила.

Адвокат Александар Лазаревић: Да, то знам, да. И хтео сам да Вас питам за један догађај, 13., да ли сте то видели, обзиром да сте већ били тамо у том кругу, јер осим, да кажем, складишта, те штале, су мало пониже, ближе ка реци, је ли тако, иза овог главног дела где је складиште.

Сведок Зоран Ерић: Хангара. Има управна зграда, има хангар, има овај штала.

Адвокат Александар Лазаревић: Јесте.

Председник већа: Само мало. Детаљно нам опишите, значи шта се налази на том простору где се налази хангар „Кравица“, који су још објекти грађевински ту у близини хангара?

Сведок Зоран Ерић: Има управна зграда и магацин, ту под једним кровом.

Председник већа: Под једним кровом са хангаром?

Сведок Зоран Ерић: Не, не, хангар је посебно.

Председник већа: Посебно?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Ја Вас питам ту у близини хангара и када опишете шта је у близини, Ви нам наведите, колико је тај објекат удаљен од хангара?

Сведок Зоран Ерић: Има управна зграда, можда једно тридесет метара од хангара, овако.

Председник већа: У ком правцу? Према Коњевић Пољу или према Братунцу?

Сведок Зоран Ерић: Према Братунцу.

Председник већа: Према Братунцу?

Сведок Зоран Ерић: Да. Ондак има од те управне зграде има портирница и ветеринарска станица.

Председник већа: Колико је портирница и ветеринарска станица удаљена од хангара?

Сведок Зоран Ерић: То је исто под једним кровом.

Председник већа: Под једним кровом?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Са, управном зградом или хангаром?

Сведок Зоран Ерић: Са, није са управном зградом, са овај портирницом и ветеринарском станицом.

Председник већа: Оне су заједно?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Колико удаљене од хангара?

Сведок Зоран Ерић: Па, удаљено је сигурно једно педесет метара, ако не и више.

Председник већа: Добро, и?

Сведок Зоран Ерић: И ондак је од те портирнице и клаонице и ветеринарске станице, овај, штала је једно тридесет метара од њијех, према ријечи.

Председник већа: Да ли је та портирница улазак у то двориште, да кажемо, где се налази хангар?

Сведок Зоран Ерић: На капији, јесте, код капије саме.

Председник већа: Код саме капије се налази та пријавница?

Сведок Зоран Ерић: Капије је улазак, да, да.

Председник већа: И ветеринарска станица?

Сведок Зоран Ерић: И ветеринарска станица одмах иза портирнице.

Председник већа: Добро, а кажите ми, браниоче, ја се извињавам, али председник већа може увек да поставља питања ради појашњења чињеница. Кажите ми, у близини ових грађевинских објеката које сте навели, да ли постоје неке куће у непосредној близини?

Сведок Зоран Ерић: Постоје, има куће преко асфалта. Тај пут иде Братунац-Коњевић Поље.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Ерић: И преко тог асфалта имају, једна, двије, три куће.

Председник већа: Три куће?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: У непосредној близини, једна до друге или удаљене?

Сведок Зоран Ерић: Јесте, једна до друге.

Председник већа: Једна до друге? Да ли можете да нам опишете, како су изгледале те куће, да ли су биле од цигле, да ли су биле?

Сведок Зоран Ерић: Па, сада је преуређена једна.

Председник већа: Молим?

Сведок Зоран Ерић: Она је била од цигле зидана.

Председник већа: Зидана од цигле, па није била омалтерисана?

Сведок Зоран Ерић: Да, није била омалтерисана. А ова друга, одмах до ње, исто сада, како је била и прије, тако је и сада.

Председник већа: Добро. У то време када сте Ви боравили тамо, да ли сте запазили, да ли је неко био, живео у тим кућама?

Сведок Зоран Ерић: Не, нико није живео.

Председник већа: То су биле празне куће?

Сведок Зоран Ерић: Празне куће.

Председник већа: Да ли су то приватне куће?

Сведок Зоран Ерић: Јесу приватне.

Председник већа: Приватне, али није било становништва?

Сведок Зоран Ерић: Није било, није се смео нико вратити, јер није било ослобођено још.

Председник већа: Још није било ослобођено?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Када сте Ви дошли?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Добро. Изволите, браниоче.

Адвокат Александар Лазаревић: Па, ја сам мислио да можда би било згодно да покажемо фотографију коју смо нашли уз једну од ових изјава, ако можемо да користимо графоскоп.

Председник већа: Прво да погледам.

Адвокат Александар Лазаревић: Она је обележена, не знам, да ли имамо. Ми немамо необележену, овако смо је добили. Не знам да ли би било згодно.

Председник већа: А од кога сте добили фотографију?

Адвокат Александар Лазаревић: То смо добили уз изјаву Крсте Симића, овог претходног сведока, то је он обележавао, када је саслушаван у Тужилаштву, али мислим да могу да се ствари виде. Она не садржи ништа што би овог сведока на било који начин могло да наведе у било ком смислу.

Председник већа: Само, нисам Вас разумела. Крсто Симић је тада када је испитан пред тужиоцем...

Адвокат Александар Лазаревић: Да, обележавао фотографију коју му је Тужилаштво показивало. Препознао је, да кажем, складиште у Кравици и ове, да

кажем, ево ту пише, то је било 13.04.2015. године. И само је на њој, кажем, не бих хтео да контаминирам на било који начин.

Председник већа: Добро, можете да нам доставите, обзиром да кажете да је то сачињено код тужиоца, ево тужилац нека погледа, па нека се изјасни да ли се противи да се ово прикаже сведоку или не. Доставите. Ја мислим да ми то имамо. Да покаже ово што сада говори, је ли тако?

Адвокат Александар Лазаревић: Па, да, било би можда врло упутно да се стекне слика о свему.

Председник већа: Да, може ли само да се укључи документ камера, уколико по изјашњењу тужиоца. Можете да доставите тужиоцу. Да ли сте сагласни да емитујемо? Да ли је то сведок Крсто Симић обележавао када је испитан?

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Да, да, то је та фотографија која је означена у исказу Симића под бројем 1. Немам ништа против, али нисам сигуран да се све види на овој фотографији, терен је мало шири, али немам ништа против.

Председник већа: Добро, ми смо приказали одређене фотографије хангара „Кравица“: Ми евентуално можемо сведоку предочити те фотографије које су већ изведене као доказ, 01.03. ја мислим да је било ове године. Можете на документ камери да се прикаже. Молим режију да укључи документ камеру.

Адвокат Александар Лазаревић: Видите, сведоче, да Вас ја не бих наводио. Погледаћете, само овде на екрану ћете видети. Ја ћу Вас само питати, да ли је то снимак. Мало је бледо превише, ако можемо мало да потамнимо само, да би се видело. Препознајете ту складиште?

Сведок Зоран Ерић: Препознајем.

Адвокат Александар Лазаревић: Да.

Председник већа: Добро. Ово што се види у првом плану, ова зграда, где постоје ова три или четири отвора, шта је то?

Сведок Зоран Ерић: Ово је било прије рата, машине пољопривредне.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Ерић: А ово доле за откуп, ђубриво било, малине, семена, шта ја знам, у овом доламном делу.

Адвокат Александар Лазаревић: И само једно питање у вези са овим. Видите ли на овој фотографији штале, могу ли да се виде овде штале?

Сведок Зоран Ерић: Море, штала је одмах иза њих.

Адвокат Александар Лазаревић: Иза?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Иза чега?

Сведок Зоран Ерић: Иза хангара овде, где су три отвора.

Председник већа: Иза овог главног хангара, на коме се види отвор?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: То су штале?

Сведок Зоран Ерић: То су штале.

Председник већа: Дакле, а шта је ово иза што се види? Штале се не виде на овој фотографији, јел?

Сведок Зоран Ерић: Па, штала се види, ево туде.

Адвокат Александар Лазаревић: Види се то иза.

Сведок Зоран Ерић: Да. А ово, ово мање вамо, то ти је портирница и ветеринарска станица.

Председник већа: Само моменат. Овај објекат иза отвора је та штала, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Добро. Са прозорима овај објекат, је ли тако, иза хангара, односно директно иза ових отвора?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Добро.

Адвокат Александар Лазаревић: И сада само на овој слици, ако бих Вам, да Вас питам следеће: Ви се налазите у штали и рекли сте нам где је штала и заправо из штале, не можете да видите шта се дешава испред?

Сведок Зоран Ерић: Не може, јер су ови прозори високи, по два и по метра.

Адвокат Александар Лазаревић: Да, управо сам то и хтео да Вас питам.

Сведок Зоран Ерић: А имају и са друге стране, она је на једну воду, с друге стране мора да се прође.

Адвокат Александар Лазаревић: Ако се ја не варам, а Ви ме исправите ако грешим, значи, не постоји директан улаз са пута Братунац-Коњевић Поље у ово складиште, већ се са стране улази, је ли тако? Ту има један пута са леве стране, ту се скрене, па је ту десно, је ли тако, пријавница?

Сведок Зоран Ерић: Јесте, јесте.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду, ето. Значи, Ви не можете директно са овог пута да дођете до ових што се види овде?

Сведок Зоран Ерић: Не, који пут води Братунац-Коњевић Поље, не можеш директно штали ићи, већ се скреће од трафо-станице на капију.

Адвокат Александар Лазаревић: Јесте, и ту је капија и онда се улази, скреће се.

Сведок Зоран Ерић: У круг, да.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду. 13. јула пре него што ће бити било ко доведен овде, јесте ли били у могућности да се туда крећете? Значи, говоримо о времену пре него што су заробљеници доведени у Кравицу?

Сведок Зоран Ерић: Није се могао нико кретати. Ја сам, када сам дошао 11., доле, радио сам у пекари војној у Братунцу и нас четири ту смену, нисмо потребни, да се јавимо овај Тешићу и Јовану Николићу. Ја оног дана, овај, нисам могао да га нађем Јована Николића. Питам Тешића, Тешић каже, „немој ти мени, теби је Јован“, каже, „директор, ти иди“, каже, „њего нађи“ и тако. И ја нађем га у стану и он каже да узмем хлеб, ићи ће трактор који вуче у Јажешицу овај, храну војски и сешћеш за Јажешице каже туди и ти продужи доле за Кравицу, од Јажешице. Ја сам дошао доле, отишао да видим, кућа каква изгледа, нисам долазио, она сва изгорела је и одатле кренем доле. На пунктовима, када се излази из Кравице, на главни пут, ту су ме ухватила два војника са фантомкама и каже, „лична карта, где си пошао?“. Ја њима кажем, „пошао сам у шталу“, доле Јован ми је рекао да идем на испомоћ у шталу, да видим да ли је Миладин жив и Мићо Ђукановић, да им помогнем.

Адвокат Александар Лазаревић: Нећу Вас прекидати, желимо да стварно чујемо све што је било, али ја бих хтео да Вас само концентришем на неке делове, неке детаље.

Сведок Зоран Ерић: Хајде.

Адвокат Александар Лазаревић: 13. у току преподнева, да ли сте видели, рећи ћу Вам, војно возило, компањолу са две антене, које је дошло у складиште у Кравици и донело ланац? Јесте видели, нисте видели?

Сведок Зоран Ерић: Нисам видео то.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду. Тог дана, 13, говоримо о том дану, питаћу Вас за следеће особе, да ли сте видели да је тамо дошао Илија Николић, Јолетов брат?

Сведок Зоран Ерић: Јесам видео.

Адвокат Александар Лазаревић: Јесте? Да ли је био Мило Обрадовић, звани „Мило Риба“?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Адвокат Александар Лазаревић: И, да ли је био још и Миладин, то сте нам рекли да је био. Јесу 13. Илија Николић и Мило Обрадовић улазили у складиште, када су већ доведени заробљеници?

Сведок Зоран Ерић: Ја сам био пред шталом када смо носили воду, воду да појимо краве и свиње, то је пискало, није појено никако, то нису смели изаћи. И нису ни имали шта да једу ови, ова двојица која су доле била. Ја сам донео хлеб, имају конзерве, али не могу да једу онако. И ја сам само у том видео код овај, овде близу хангара, видео Илија и Мило „Риба“ са колима.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду. И кажите ми још једну ствар, да ли сте имали прилике тада, 13. да видите жену која се зове Крстина? Знате је из Кравице тамо.

Сведок Зоран Ерић: Она је нама била куварица.

Адвокат Александар Лазаревић: Е, јел долазила Крстина ту, тих дана, 13., 12., 13., јел била она тих дана, доносила храну?

Сведок Зоран Ерић: Она је била, она је била до, ја мислим, до 11., када су, када сам ја дошао, неки су постављали шатор горе код цркве, да се ту обави, шта ја знам, овај, јел та кравичка црква слави овај Петровдан, 12. јули.

Адвокат Александар Лазаревић: Добро, то је слава цркве.

Сведок Зоран Ерић: И они су наместили горе, чуо сам од ове двојице, а после нисам видео ни Луке ни никога, када је већ ударила та војска и није дала никоме прићи.

Адвокат Александар Лазаревић: Кажете, није дала никоме прићи. Међутим, да Вас питам, да ли сте ипак видели Јована Николића тај дан?

Сведок Зоран Ерић: Јован је Николић дошао, дошао, овај, 13., баш око десет сати увече, са колима.

Адвокат Александар Лазаревић: Да.

Сведок Зоран Ерић: И ушао на капију и када је онако, није он знао шта се ради ту. Нас су истерали из штале, да идемо да стражаримо доле. Ми смо побегли крај, има овде између штале и хангара, рампа у која се утовара говеда и шта ја знам. Ми смо побегли доле. Доле су биле све јошке и врбе, не би их човек могао обухватити. И ту смо побегли и после су тражили, побегоше, псују мајку, ово, оно. Нисмо се смели јавити. Е после је, овај, када сам видео отуда, када се, Јован дере се, јауче, туку га.

Адвокат Александар Лазаревић: А, јел био још неко тада са Јованом када је он дошао?

Сведок Зоран Ерић: Ја нисам видео. Био је неко сигурно, да ли је Перица, Васовић Перица...

Адвокат Александар Лазаревић: То сам хтео да Вас питам. Дакле, Ви нисте видели, да кажем, никога од њих, Ви сте тада већ побегли?

Сведок Зоран Ерић: Нисмо видели, нас када су истерали, ми смо побегли.

Адвокат Александар Лазаревић: Одатле? Али, чули сте да је неко још био са Јованом и мислите да је то био Перица Васовић, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: И мени се чини да је Мишо Ерић био, исто мој.

Адвокат Александар Лазаревић: Јесте, да је још неко био са њим.

Сведок Зоран Ерић: Исто мој рођак, да.

Адвокат Александар Лазаревић: И кажите ми, то се све дешава 13. увече, тада када долази Јован Николић, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Адвокат Александар Лазаревић: И 13. увече, када они долазе већ, до тада је већ било пуцања и то озбиљног пуцања?

Сведок Зоран Ерић: Па, тек онда је тек почело мало пуцати се и бацати, али највише је пуцало из шуме, одозго, где се сада приказује ова шума. То су највише рафали одозго су пуцали.

Адвокат Александар Лазаревић: Видите, зашто? Покушавам да се оријентишем у времену и да Вас да...

Председник већа: Само моменат. Поменули сте, највише се пуцало у шуми?

Сведок Зоран Ерић: Да, па после...

Председник већа: Из шуме?

Сведок Зоран Ерић: Па, после...

Председник већа: Да ли је та шума у непосредној близини тог места где се Ви тада налазите?

Сведок Зоран Ерић: Па, јесте, туде је близу, прекопута, види се.

Председник већа: Како се зове тај део, да ли Вам је познато, да ли постоји неки назив?

Сведок Зоран Ерић: Осоје.

Адвокат Александар Лазаревић: Осоје?

Сведок Зоран Ерић: Шума „Осоје“.

Председник већа: Да ли сте сазнали накнадно ко је тада пуцао и зашто се ту пуцало?

Сведок Зоран Ерић: Па, нисам сазнао, нити сам знао, да ли су то Муслимани, да ли су наши заседу правили, ја појма немам.

Председник већа: А то је управо било тог 13.?

Сведок Зоран Ерић: 13. увече.

Председник већа: Пре тога не?

Сведок Зоран Ерић: Не.

Председник већа: Добро. Изволите, браниоче.

Адвокат Александар Лазаревић: И видите, ја сам врло пажљиво читао ово. Значи, Ви се налазите са овом двојицом за које сте рекли у штали?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: И 13. говоримо сада значи о неким поподневним сатима, претпостављам негде око пет-шест по подне, још је дан и види се. И Ви у једном тренутку чујете повик: „Алаху екбер“, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Адвокат Александар Лазаревић: И када чујете тај повик, даље чујете: „Хајде да подавимо четнике голим рукама“. Јесте ли и то чули?

Сведок Зоран Ерић: Јесмо.

Адвокат Александар Лазаревић: И тек када сте то чули, након тога, се чује пуцњава. Је ли тако било?

Сведок Зоран Ерић: Пуцњава, јесте, јесте. Ухватили су стражара, који је био вамо, аутобуси довлачили ту...

Председник већа: Само прецизно.

Сведок Зоран Ерић: Молим?

Председник већа: Ко је ухвагио стражара и чијег стражара?

Сведок Зоран Ерић: Стражар је био српски, српске војске.

Председник већа: Републике Српске војник.

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Ерић: А он се кретао ту, они су, њих четворица ухватили с леђа и увукли тамо, отели му пушку и покосили га испод панцира.

Председник већа: Четворица су пришла и ухватила га?

Сведок Зоран Ерић: Да, пун је тамо хангар било Муслимана.

Председник већа: Значи четворица их хангара?

Сведок Зоран Ерић: Да, шчепали га и увукли га тамо.

Председник већа: Дакле, нису дошли са стране, него то су лица која су већ била ту доведена и смештена у хангар?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: Четворица?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Да ли сте Ви видели то?

Сведок Зоран Ерић: И од тада је почело, онда пуцање.

Председник већа: Само моменат. Да ли сте Ви видели тај догађај?

Сведок Зоран Ерић: Нисам видео, само су рекли тако, причали.

Председник већа: Ко је рекао?

Сведок Зоран Ерић: Чуо сам када вичу, „Алах, екбер“.

Председник већа: А како знате да су била четворица?

Сведок Зоран Ерић: Е, то је била маса туде.

Председник већа: Не, не, како знате да су четворица ухватила тог војника који је припадао Војсци Републике Српске?

Сведок Зоран Ерић: Па, не море двојица му ништа.

Председник већа: Дакле, Ви закључујете да их је било четворица, или сте чули накнадно да их је било четворица?

Сведок Зоран Ерић: Па, више их је било, сигурно, не би га могли увући двојица.

Председник већа: Само питам. Када кажете, сигурно, да ли значи да Ви закључујете да је било њих четворица, или сте чули, неко је рекао то, или сте видели?

Сведок Зоран Ерић: Па, ја нисам могао видети, када је хангар окренут према асфалту.

Председник већа: Да ли сте чули, да ли Вам је неко рекао, њих четворица су ухватили војника Републике Српске?

Сведок Зоран Ерић: Е, после су причали да је повод тај стражар што је убијен, да је то почело.

Председник већа: Ја Вас питам за четворицу, који су напали. Да ли су била четворица?

Сведок Зоран Ерић: Ето нека буде четворица, када питате.

Председник већа: За ту чињеницу како сте сазнали?

Сведок Зоран Ерић: Ево, нека буде четворица.

Председник већа: Добро. Дакле, Ви закључујете да је било четворица? Изволите, браниоче.

Адвокат Александар Лазаревић: Да ли Вам значи име Крсто Драгичевић као лице које је тада убијено у хангару? Да ли сте чули за то?

Сведок Зоран Ерић: Јесам чуо.

Адвокат Александар Лазаревић: И, пошто рекосте, сада сам баш слушао пажљиво шта сведочите, да је он испод панцира покошен.

Председник већа: Само моменат. Пошто сте Ви, ја се, браниоче, извињавам, али морам.

Адвокат Александар Лазаревић: Изволите, Ви имате увек право.

Председник већа: Пошто сте Ви рекли да је тог поподнева убијен стражар испред зграде, да су га убили Муслимани који су му претходно отели аутоматску пушку. Сада када сте се изјаснили, када кажете да Вам је то лице познато у вези убиства, да ли на то мислите?

Сведок Зоран Ерић: Не, не, овај, јер познавао сам га и прије, тога.

Председник већа: Да ли је он био стражар тада? Ко је тада убијен, да ли знате?

Сведок Зоран Ерић: Па, тај Драгичевић.

Председник већа: Драгичевић. И он је био стражар који је био испред зграде?

Сведок Зоран Ерић: Па, да, одао.

Председник већа: Добро, изволите, браниоче.

Адвокат Александар Лазаревић: Мислим да смо то рашчитили. Али само да наставимо даље. Крсто Драгичевић је убијен и о томе постоје материјални докази и ми ћемо их приложити. Да ли сте чули да је други стражар, други српски војник, ушао и отео ту пушку тако што је ухватио за цев и тада опекао руке?

Сведок Зоран Ерић: Јесте, причали су и за то.

Адвокат Александар Лазаревић: Да ли Вам име Раде Чутурић звани „Официр“ значи?

Сведок Зоран Ерић: Не знам како му је име.

Адвокат Александар Лазаревић: Ако не знате, кажите не знам, ако знате...

Сведок Зоран Ерић: Не знам како је име, али чуо сам да је он ухватио и пушку и опурио се по рукама.

Адвокат Александар Лазаревић: Након тога, кажете, почело је жешће пуцање и остало.

Сведок Зоран Ерић: Ондак су они...

Адвокат Александар Лазаревић: Е сада, само да Вас питам једну ствар.

Председник већа: Само моменат. Пошто је почео, може да одговори. Кажете, бранилац Вас је питао, након тога је почело жешће пуцање.

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: Шта сте хтели да кажете?

Сведок Зоран Ерић: Хтео сам да кажем, они су викали „Алаху екбер, држите их да их подавимо голим рукама“.

Председник већа: Чули сте више гласова?

Сведок Зоран Ерић: Па, како, па то све, сви.

Председник већа: Сви који су били, и они који нису извршили напад на стражара, сви који су били у хангару су тако говорили?

Сведок Зоран Ерић: Е, после је једна...

Председник већа: Само моменат. Да ли сте чули да људи који се налазе у хангару, та лица која су била притворена, да сви то говоре?

Сведок Зоран Ерић: Сви, једни се провикивали, једни викали, „Алаху екбер“, како они зову.

Председник већа: Шта су још викали?

Сведок Зоран Ерић: Да ћемо подавити их рукама, каже и ето.

Председник већа: Да ће подавити, кога?

Сведок Зоран Ерић: Голим, голим рукама, да их подавимо, да им отнемо наоружање.

Председник већа: Стражаре и војнике Републике Српске који су ту?

Сведок Зоран Ерић: Да, тако је.

Председник већа: Изволите, браниоче.

Адвокат Александар Лазаревић: Немам још много. У ствари, ти војници о којима говоримо, Лука, извините, Крсто Драгичевић, Чутурић и ово остало, знате ли, којој су они јединици припадали?

Сведок Зоран Ерић: Не, не знам.

Адвокат Александар Лазаревић: Ако бих Вам рекао, Специјална полиција Други одред их Шековића, да ли се причало у Кравици, у Братунцу, свуда, да су то били шековачки ови? Не знате за то?

Сведок Зоран Ерић: Не знам то.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду, немам више питања за Вас. Хвала лепо.

Председник већа: Да ли неко од осталих бранилаца има питање? Нема. Да ли од оптужених неко има питање? Изволите, Алекса Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Једно кратко питање. Да ли можете да вратите фотографију хангара?

Председник већа: Да вратимо фотографију? Добро, можемо. Ми смо емитовали на претресу дана 01.03. фотографију хангара „Кравица“, снимљена са ливаде „Сандићи“, емитовали смо фотографију број 3, фотографију број 4, које су приложене од стране Тужилаштва. Да ли хоћете, да ли захтевате да се сведоку прикажу и ове фотографије или не? Питам тужиоца и браниоце. Не. Изволите, Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Господин Ерић је рекао да су биле неке куће ту близу, близу хангара.

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Оптужени Алекса Голијанин: Само ме интересује, гдје се оне налазе сада у односу на хангар?

Сведок Зоран Ерић: Преко пута асфалта.

Оптужени Алекса Голијанин: Преко пута асфалта?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Питала сам и он је одговорио на то питање.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, да не буде забуне. Друго питање, да ли постоје још неке куће, гледано из правца Братунца према Коњевић Пољу, са лијеве стране?

Сведок Зоран Ерић: Постоје оне куће, али мало више горе.

Оптужени Алекса Голијанин: Шта значи мало више горе? Мало даље од хангара?

Сведок Зоран Ерић: Молим?

Оптужени Алекса Голијанин: Шта значи мало више? Мало даље од хангара?

Сведок Зоран Ерић: Даље од хангара горе од трафо-станице су горе, према Кравици, према Братунцу.

Оптужени Алекса Голијанин: Не питам, нисте разумели питање. Гледано из правца Братунца према Коњевић Пољу, у односу сада на хангар, да ли постоје још неке куће са лијеве стране пута?

Сведок Зоран Ерић: Постоји (неразумљиво...01.25.44...) башћа и горе Нове, Нове Обачкића.

Оптужени Алекса Голијанин: Неки поток сада доле, испод има, је ли тако, уз пут главни?

Сведок Зоран Ерић: Нема поток.

Оптужени Алекса Голијанин: Према Коњевић Пољу?

Сведок Зоран Ерић: Па, то су доле даље, овај, куће, овај, има...

Оптужени Алекса Голијанин: Управо Вас то и питам.

Председник већа: Када је већ поставио ово питање оптужени Голијанин, да Вас питам...

Сведок Зоран Ерић: Могу да ка покажем..

Председник већа: Ви сте описали зграде, односно куће које се налазе у близини хангара „Кравица“, да постоје три куће, је ли тако, које су у непосредној близини...

Сведок Зоран Ерић: Три куће, да, у близини.

Председник већа: Преко пута асфалта?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Са друге стране асфалта?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: А реците ми, осим тих кућа, које сте сада рекли, осим те три куће, да ли има још неких кућа на некој удаљености ту, поред пута Кравице-Коњевић Поље?

Сведок Зоран Ерић: Има.

Председник већа: Где?

Сведок Зоран Ерић: Али, мало даље су доле, према Коњевић Пољу.

Председник већа: Колико су далеко те куће, прве следеће куће, на том потезу Кравице-Коњевић Поље, колико су удаљене?

Сведок Зоран Ерић: Па, можда једно двеста, триста метара.

Председник већа: Триста метара су куће поред пута, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Поред пута и са једне и са друге стране.

Председник већа: И са једне и са друге? И, колико ту има кућа?

Сведок Зоран Ерић: Једна, двије, три, четири куће.

Председник већа: Четири?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: И након тога, до Коњевић Поља?

Сведок Зоран Ерић: До Коњевић Поља има Сандићи, па има Лолићи, па Первани, па Хрнчићи, па Коњевић Поље.

Председник већа: Добро. Изволите, Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: То је било питање, ништа више. Хвала.

Председник већа: Немате других питања? Да ли још неко од оптужених има питања за сведока? Нема. Добро. Бранилац Александар Лазаревић Вас је питао да детаљно објасните овај догађај, за који сам ја сматрала да треба да се појасни. И Ви сте у вези тог догађаја рекли да је после тог конфликта који је настао, дошло до жешће пуцњаве.

Сведок Зоран Ерић: Јесте, тако је.

Председник већа: Имајући у виду да сте навели да су се остали побунили, да су рекли да их задаavimo, да их побијемо, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: Како су их војници смирили? Да ли сте чули, да ли сте то могли да опазите?

Сведок Зоран Ерић: Онда је почело пуцање и тако даље.

Председник већа: Почели су да пуцају?

Сведок Зоран Ерић: Пуцају, по њима, по њима.

Председник већа: Одмах, непосредно након... Само моменат, након што сте чули ту галаму, односно претњу ових заробљених, да ће да побију војнике, да ће да их задаве, одмах је почела пуцњава?

Сведок Зоран Ерић: Одмах, они су јурили, вани изашли и онда су ови почели пуцати.

Председник већа: Добро. Ви сте тада били, кажете, у овој згради иза њих и нисте могли да видите шта се испред дешава. А да ли сте могли да видите, ко је ту присутан, која је то војна јединица, да ли сте чули, чији је то одред, ко је ту?

Сведок Зоран Ерић: Не, нисмо то никако. Били су у шареним униформама и црним комбинезонима. Ето, то је.

Председник већа: У црним комбинезонима су били?

Сведок Зоран Ерић: Да, да.

Председник већа: Само у тој униформи?

Сведок Зоран Ерић: Само те две униформе.

Председник већа: Црни комбинезони и?

Сведок Зоран Ерић: И шарена...

Председник већа: СМБ она?

Сведок Зоран Ерић: Не, СМБ, већ онај...

Председник већа: Шарена она униформа?

Сведок Зоран Ерић: Шарене, ратне оне.

Председник већа: Маскирне, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Маскирне, да.

Председник већа: Добро, дакле, да ли знате, да ли можете да се изјасните, колико је отприлике ту било припадника, војника Републике Српске у непосредној близини хангара „Кравица“, ту на путу, око тих кућа које су преко пута? Да ли су били у тим кућама преко пута?

Сведок Зоран Ерић: Не верујем да су били.

Председник већа: Зашто не верујете?

Сведок Зоран Ерић: Па, не верујем, видели би се, видели би. Када смо појили краве, на реку се иде, излазиш, видео бих макар некога тамо, овај, преко асфалта у кућама.

Председник већа: Добро, а да ли сте могли из тих штала да видите тај асфалт и да ли су тај пут, тај асфалт је у ствари, пут Братунац-Коњевић Поље, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: Да ли сте могли да видите, да ли су поређани војници као стражари на том путу?

Сведок Зоран Ерић: Нисмо могли видети. Нисмо могли видети из хангара јер су прозори по два метра, по два и по метра.

Председник већа: Када сте излазили по воду?

Сведок Зоран Ерић: А кад смо излазили по воду мало се видело крај хангара горе да стоји, не знам због чега су стајали.

Председник већа: Добро. А да ли је тих првих дана 11., 12., 13. постојао неки пункт где су стајали војници који су легитимисали, контролисали ко улази ту у тај део, ту земљорадничку задругу?

Сведок Зоран Ерић: Јесу, два пункта била.

Председник већа: Два пункта. Где је био први пункт, где је други пункт?

Сведок Зоран Ерић: Један је био горе на улазу Кравице кад се иде у Братунац.

Председник већа: Улаз у село Кравице?

Сведок Зоран Ерић: Село Кравице. Ту један...

Председник већа: Да ли је тај улаз на овом асфалтном путу или негде са стране?

Сведок Зоран Ерић: Са стране.

Председник већа: Са стране. То је локални пут, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Добро. И колико је то тај локални пут удаљен од, тај улаз колико је удаљен од самог хангара где је био тај пункт?

Сведок Зоран Ерић: Па можда једно 300-400 метара можда.

Председник већа: 300-400 метара. И Ви сте ту видели да стоје војници, два војника?

Сведок Зоран Ерић: Не, кад сам наишао одозго су они мене легитимисали, довели ...

Председник већа: Да ли сте видели какве су они имали униформе?

Сведок Зоран Ерић: Па имали маскирне.

Председник већа: Маскирне униформе?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Да ли су имали нека обележја и да ли Вам је познато којим су они јединицама припадали? Да ли Војска Републике Српске или полиција?

Сведок Зоран Ерић: Нисам водио обележја.

Председник већа: Али када су Вас легитимисали, шта су рекли, јесу ли се представили?

Сведок Зоран Ерић: Не. Имају фантомке, шта ће се представљати.

Председник већа: Били су са фантомкама.

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Добро. Следећи пункт где је био?

Сведок Зоран Ерић: Следећи пункт кад иде се од трафо станице према Оки.

Председник већа: А где је трафо станица?

Сведок Зоран Ерић: Трафо станица код самог пута, куд се креће у Оку.

Председник већа: Код самог пута асфалтног или тог који води у село?

Сведок Зоран Ерић: Асфалтног пута.

Председник већа: Поред самог пута је трафо станица и ту је био други пункт.

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Ко је ту био на том пункту? Ко је ту био, која војска?

Сведок Зоран Ерић: Па откуд знам, нисам ни гледао обележја.

Председник већа: Да ли су Вас они легитимисали?

Сведок Зоран Ерић: Па они су ме и одвели, они су довели до ...

Председник већа: То значи да су били припадници Војске Републике Српске, ако су Вас они одвели?

Сведок Зоран Ерић: Ја нисам видео.

Председник већа: Шта сте им Ви рекли па су Вас они одвели код хангара?

Сведок Зоран Ерић: Рекао да ме је послао Јован Николић да идем на испомоћ тамо Миладину и овом.

Председник већа: И шта су они на то рекли?

Сведок Зоран Ерић: Ништа, кажу, двојица водили ме тамо...

Председник већа: Они су рекли: пођите са нама.

Сведок Зоран Ерић: Да. Да ме одведу у шталу.

Председник већа: Добро. И Ви сте са њима ушли тамо.

Сведок Зоран Ерић: Ја сам пошао са њима, отуда једна група се предавала...

Председник већа: Тада у том моменту када Ви долазите?

Сведок Зоран Ерић: У том моменту, цивилном, мене спровели, ко да је изашао, убијен ће бити.

Председник већа: Добро. Они се предавали. Какве су униформе имала та лица којима су се они предавали?

Сведок Зоран Ерић: Па у цивилним оделима били.

Председник већа: Ти који су се предавали су били у цивилним оделима?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: А ти којима се они предају?

Сведок Зоран Ерић: Па ови исти који су били на пункту.

Председник већа: Значи њима су се предали, добро.

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Да ли има још ту неког војника осим њих? Да ли ту када долазите испред тог хангара видите још неког војника?

Сведок Зоран Ерић: Они су били тамо код једног аутобуса пред хангаром.

Председник већа: Значи они су били испред самог хангара?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: У каквим униформама?

Сведок Зоран Ерић: Па биле су каже вам, биле су ове маскирне и биле су комбинезони црни.

Председник већа: И ту исто тако?

Сведок Зоран Ерић: Па да.

Председник већа: Добро. И Ви кажете да након што је дошло до те побуне заробљених да су кренуле експлозије и бомбе и да је почела пуцњава, али не знате ко су били припадници који пуцају.

Сведок Зоран Ерић: Данас дан ја то не знам. Ја сам тако, мени је Ибро Бурић горе јавни тужилац....

Председник већа: Добро. Кажите ми када почиње пуцњава, које је то доба дана? Да ли је ноћ, да ли је поподне, да ли је вече?

Сведок Зоран Ерић: Кад су убили овог стражара одонда је оно почело и то је трајало целу ноћ.

Председник већа: Али које доба дана?

Сведок Зоран Ерић: Па не знам, тако су мени исто говорили, да сам имао штап, ја бих баш и гледао и које је време....

Председник већа: Да ли је био мрак или је било видљиво?

Сведок Зоран Ерић: Па није био мрак.

Председник већа: Није још био мрак?

Сведок Зоран Ерић: Није још био мрак.

Председник већа: Када је почела пуцњава?

Сведок Зоран Ерић: Па не знам у колико сати, послје подне је углавном, а не знам колико је то могло бити сати.

Председник већа: Добро. Јули месец, није био мрак, могло је да буде?

Сведок Зоран Ерић: Па могло је бити и 9.

Председник већа: Добро. И Ви кажете да сте те ноћи чули и пуцњаву и да је трајала пет, шест сати та пуцњава те ноћи? Када је почела, па је трајала пет, шест сати?

Сведок Зоран Ерић: Кад је почела то је цијелу ноћ трајало.

Председник већа: Добро. Да ли сте чули да су коришћене бомбе осим што се пуцало?

Сведок Зоран Ерић: Па чула се и понека бомба, бум, бум...

Председник већа: Чула се и бомба. А што се тиче те пуцњава да ли је била рафална паљба, да ли је била појединачна паљба, да ли сте чули да се пуца из више оружја или само из једног оружја?

Сведок Зоран Ерић: Па било је и из више оружја, по кратки мали рафалићи.

Председник већа: И то траје без прекида?

Сведок Зоран Ерић: Без прекида.

Председник већа: А да ли сте Ви могли да опазите или закључите да ли се пуца према овим отворима на хангару који су непосредно испред Вас? Ви се тада налазите у штали, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Ови хангари су непосредно испред Вас је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Јесу.

Председник већа: Да ли сте Ви могли да закључите да се ту пуца? У који део се пуца? Они су на великом простору, овај објекат је на великом простору.

Сведок Зоран Ерић: Знате шта, чуло се и јаук ту.

Председник већа: Чуо се јаук. Значи Ви закључујете да они пуцају по овим људима?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: А да ли знате где, да ли сте могли да закључите да ли се они налазе у овом хангару, у овом делу где су отвори?

Сведок Зоран Ерић: Ово је био пун хангар, и горњи и доњи, људи.

Председник већа: А који називате доњим? Овај са стране?

Сведок Зоран Ерић: Од ових отвора, ће има мала врата, е одатле ...

Председник већа: Где су ова мала врата?

Сведок Зоран Ерић: Да. То је доњи хангар, а овај горњи, они су спојени у једном крову и тако.

Председник већа: Добро. Да ли чујете гласове, да ли неко нешто коментарише?

Сведок Зоран Ерић: Па чуло се, крик, чуло се јако, тражили су воду, и тако.

Председник већа: Добро. Да ли сте опазили те ноћи да је долазила нека војска, да је нека одлазила, да су долазила моторна возила, одлазила, да ли сте чули осим јаука, да ли сте чули још неке звуке?

Сведок Зоран Ерић: Моторна возила никаква нису долазила тамо, само смо осјетили сутра дан да више није она војска која је била.

Председник већа: Шта сте чули? Ето, то нам објасните.

Сведок Зоран Ерић: Па није онако дрско, да нас је провоцирала као што су тамо у штали.

Председник већа: Него друга војска?

Сведок Зоран Ерић: Друга, ништа, нико не пита.

Председник већа: А која друга?

Сведок Зоран Ерић: Па друга, не знам кад су се они смјенили, да ли су током ноћи...

Председник већа: Да ли сте видели неког од њих?

Сведок Зоран Ерић: ... да ли је то, шта ја знам кад.

Председник већа: А када је дошла та друга војска? Да ли можете да процените?

Сведок Зоран Ерић: Сутрадан по тринестоме.

Председник већа: 13.? Ви кажете да је 13. тај догађај, 13. поподне, у поподневним часовима да почиње пуцњава?

Сведок Зоран Ерић: И сутрадан је овај друга војска била.

Председник већа: Да ли су они дошли рано ујутру или ноћу или?

Сведок Зоран Ерић: Ја Вам то не знам рећи.

Председник већа: А како знате да је сутрадан дошла друга војска?

Сведок Зоран Ерић: Видимо да нам не долазе на врата, да нас не протерују тамо у штали.

Председник већа: Не разумем. Не долазе вам на врата?

Сведок Зоран Ерић: На врата у штали да нас протерују, да идемо стражаримо, да нас овај...

Председник већа: А претходни су то радили?

Сведок Зоран Ерић: Ауф, претходни и тукли.

Председник већа: И тукли су Вас?

Сведок Зоран Ерић: Па да.

Председник већа: Добро. И Ви закључујете да долази нова војска у јутарњим сатима или?

Сведок Зоран Ерић: Кад смо ми пошли, рика стоји крава, свиња....

Председник већа: Када сте се Ви будили, у колико сати?

Сведок Зоран Ерић: Па нисмо никако ни спавали бре.

Председник већа: Добро. Да ли можете да процените да ли су то били рани јутарњи сати или ноћу, када је стигла та нова војска?

Сведок Зоран Ерић: То не знам.

Председник већа: Да ли сте чули звук моторног возила?

Сведок Зоран Ерић: Не, моторно возило никако у круг...

Председник већа: Ноћ је, шума је, чује се.... Само моменат.

Сведок Зоран Ерић: Моторно возило никако у круг није улазило.

Председник већа: Нисте чули моторно возило?

Сведок Зоран Ерић: Не.

Председник већа: Да је пришло?

Сведок Зоран Ерић: Не.

Председник већа: Добро. Да ли бисте чули, на којој удаљености да се заустави моторно возило испред овог хангара у таквим околностима кад је ноћ, шума, није насељено, да ли бисте чули да је дошло неко моторно возило ту негде у близини?

Сведок Зоран Ерић: Па сигурно јер су долазили тамо на асфалт, а у круг није никако дошло.

Председник већа: У круг није. Дакле, Ви нисте чули звук никаквог моторног возила?

Сведок Зоран Ерић: Нисам.

Председник већа: Ни када сте приметили да је дошла нова војска?

Сведок Зоран Ерић: Не.

Председник већа: Ви сте само видели да је нова војска, а не знате како су они дошли?

Сведок Зоран Ерић: Па чим нас онако не гањају...

Председник већа: Не, не, то Вас питам. Нисте чули да су они довежени неким моторним возилом?

Сведок Зоран Ерић: Не, нисам чуо.

Председник већа: И када је дошла та нова војска шта се дешава?

Сведок Зоран Ерић: Сасвим друкчије.

Председник већа: А у односу према заробљеним лицима? Да ли је настављена пуцњава или је прекинута пуцњава када они долазе?

Сведок Зоран Ерић: Не, онда се није пуцало.

Председник већа: Када су они дошли?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Да ли прекид пуцњаве се везује за одлазак претходне војске? Да ли је претходна војска све до свог одласка пуцала?

Сведок Зоран Ерић: Па вероватно.

Председник већа: Молим?

Сведок Зоран Ерић: Па вјероватно да је она пуцала.

Председник већа: Немојте вероватно, ми морамо поуздано да се изјаснимо.

Сведок Зоран Ерић: Па не могу ја кад ја нисам био са њима да ја кажем она је била и то...

Председник већа: Добро. Ви кажете целу ноћ се пуца, бацају се бомбе.

Сведок Зоран Ерић: Можда су их и побили тада.

Председник већа: Добро. Када сте, да ли можете да се сетите када је престала та пуцњава, да ли је то било пред зору, да ли је то било кад је свануло, да ли је то био моменат кад долази нова војска? Да ли можете да процените?

Сведок Зоран Ерић: Оно је утишало овај кад смо ми, није више пуцања никако било.

Председник већа: Када? Од када?

Сведок Зоран Ерић: Па тада изјутра, кад смо појили краве.

Председник већа: Кад сте се Ви пробудили?

Сведок Зоран Ерић: Ма нисмо ни спавали, ко је могао спавати онда.

Председник већа: Добро. Значи Ви одједном чујете пуцњаву, бацање бомби, одједном је тишина, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Ма није, по цијелу ноћ је то било бре.

Председник већа: И кад је престало? То Вас питам, никако да ми одговорите.

Сведок Зоран Ерић: Е то не знам кад је престало. Само изјутра кад сам узео да појимо краве и свиње, да доносимо воду са ријеке, друкчије се понашала војска него што она се понашала.

Председник већа: Добро. Понашаће према Вама, ја питам за пуцање.

Сведок Зоран Ерић: А и онда пуцњава није била.

Председник већа: Није била ујутру када сте Ви кренули да храните стоку?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Добро. Кажете да сте после тога након два, три сата зачули да је престала пуцњава пред саму зору тако сте рекли у Вашем исказу, али да сте ви чули да неко преко мегафона позива да изађу напоље из хангара они који су преживели.

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: Да ли сте то значи дешава пред саму зору да неко позива...

Сведок Зоран Ерић: Не, то је свануло...

Председник већа: ... преко мегафона?

Сведок Зоран Ерић: Па то је дан био, свануло скроз, све се види и то.

Председник већа: Добро, Ви сте рекли да остајете при овим наводима.

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Да је пуцњава престала пред саму зору 14. јула и да сте ви чули да неко преко мегафона позива да се изађе.

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: Добро. И рекли сте да тада нисте чули да неко пева.

Сведок Зоран Ерић: Да пјева?

Председник већа: Да.

Сведок Зоран Ерић: Чули смо, то сам причао, чуо сам да је пјево неки...

Председник већа: Ко је певао?

Сведок Зоран Ерић: Неки мухаџедин што кажу, мухаџедин заробљен ту.

Председник већа: Ко је певао?

Сведок Зоран Ерић: Па тај мухаџедин Бин Ладена.

Председник већа: А зашто је певао?

Сведок Зоран Ерић: Па што су га натјерали овај...

Председник већа: Шта је певао?

Сведок Зоран Ерић: Пјево четничке пјесме.

Председник већа: Ко га је натерао, да ли знате нешто о томе?

Сведок Зоран Ерић: Не знам.

Председник већа: Један или више њих певало?

Сведок Зоран Ерић: Ма било је њих пет-шест мухаџедина ту...

Председник већа: А кад кажете муџахедин на шта мислите, шта је за вас муџахедин? Да ли то је лице које је дошло из иностранства и ратовало у то време у Босни на страни муслиманских снага или тако називате Босанце Муслимане?

Сведок Зоран Ерић: Не, Босанце и Муслимане не већ има ...

Председник већа: Значи то нису били Босанци Муслимани.

Сведок Зоран Ерић: ... Бин Ладен који је довео у Сарајево био је са Алијом...

Председник већа: Добро, Ви кажете муџахедин, како знате да је то био муџахедин ако не видите?

Сведок Зоран Ерић: Па не зна да прича.

Председник већа: Ви сте то чули?

Сведок Зоран Ерић: Причали ми људи.

Председник већа: Да је тај...

Сведок Зоран Ерић: Где ћу ја бити онде да ме...

Председник већа: ... који је дошао из иностранство Бин Ладенов и који је био ту певао тада.

Сведок Зоран Ерић: Знате шта који су само ти муџаџедини ту на кравичком ратишту изгинули, није само један...

Председник већа: Изгинули?

Сведок Зоран Ерић:..... то је била сигурно једна чета.

Председник већа: Чета за коју Ви...

Сведок Зоран Ерић:... и како ко упућиво где иде...

Председник већа: ... чије припаднике називате муџахединима јер сматрате да су они припадници присталице Бин Ладена.

Сведок Зоран Ерић: То су таки људи да ...

Председник већа: Не, можда сам погрешно схватила не знам. Ви сте рекли муџахедини, ја вас питам зашто их називате муџахединима Ви кажете то су од Бин Ладена.

Сведок Зоран Ерић: Па да, Бин Ладен који је довео у Сарајево.

Председник већа: И они су ту у Босни ратовали јел` тако.

Сведок Зоран Ерић: Молим?

Председник већа: Они су ратовали ту у Босни.

Сведок Зоран Ерић: Па ратовали да.

Председник већа: И Ви закључујете, кажете певао је муџахедин.

Сведок Зоран Ерић: Није један два.

Председник већа: Два. Ту испред хангара?

Сведок Зоран Ерић: Па испре хангара али не зна пјесме мрмља, дере се и то.

Председник већа: И ви сте закључили да је то странац да није босански Муслиман.

Сведок Зоран Ерић: Па причали су нам после ти људи, каже кад се ту...

Председник већа: Па нисте ми рекли, не знам ја то. Видели сте их после тога где, те странце сте видели где?

Сведок Зоран Ерић: Мртве.

Председник већа: Испред хангара.

Сведок Зоран Ерић: Испред хангара.

Председник већа: Добро. Када сте их видели?

Сведок Зоран Ерић: Видели кад су нас истерали да... плави шљемови тенкови одозго иду, транспортери заправо.

Председник већа: То је било исто тог дана 14.-ог јел` тако? Да ли је то било тог дана кад долази војска?

Сведок Зоран Ерић: 14-ог или 15-ог не знам.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Ерић: И натерали нас да узмемо, била су три пласта сјена да покривамо испред хангара мртве.

Председник већа: Ко вас је натерао?

Сведок Зоран Ерић: Па натерала војска и они исту су...

Председник већа: Војска вам је то рекла?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Добро. И ви кад сте изашли да покријете те мртве, колико је било мртвих?

Сведок Зоран Ерић: Нисам ја бројо колко.

Председник већа: Је л' много?

Сведок Зоран Ерић: Па било је испред хангара доста, било је у хангару доста.

Председник већа: Неколико десетина или неколико стотина?

Сведок Зоран Ерић: Па ја сам изјаве дао да од 500 до 1000, неки други пут ме приморали ови што су ухватили, од 1000 до 1500.

Председник већа: Па да ли сте Ви видели 1500 тада?

Сведок Зоран Ерић: Па нисам.

Председник већа: Па зашто сте то рекли?

Сведок Зоран Ерић: Па зато ...

Председник већа: А колико сте видели? Да ли можете сада да се изјасните али да говорите истину? Колико сте видели?

Сведок Зоран Ерић: Па од 500 до 1000.

Председник већа: Испред хангара и унутрашњости хангара или само испред?

Сведок Зоран Ерић: И где је црпна пумпа ниже хангара, ту је било исто доста, кад смо посипали сијено.

Председник већа: Добро. Да ли ова бројка од 500 подразумевате сва та три места где сте видели мртве, унутар хангара, испред хангара и код те пумпе?

Сведок Зоран Ерић: Па ја сам рекао од 500 до 1000, али ја нисам бројо, али толико ми се чинило.

Председник већа: Ви сте када сте давали Ваш исказ рекли да је на бетону, мислите да је на бетону испред хангара било између 100 и 200 људи, да је било убијених и у хангару, али да то нисте видели јер нисте улазили, а претпостављате да је било између 400 и 500 мртвих у хангару, јер је испред хангара било мање мртвих него унутра?

Сведок Зоран Ерић: Јесте тај први исказ, а кад је СИПА ме ухватила у Бијељину, па кад ме тукла и шта није....

Председник већа: Ја Вам предочавам исказ који сте дали пред тужиоцем за ратне злочине када сте испитани 22.04.2015. године. Дакле, Ви сте видели испред хангара 100 или 200 мртвих, је ли то тачно?

Сведок Зоран Ерић: Па овај, нисам ја њих бројо, ја сам рекао од 500 до 1000, после су они мени рекли...

Председник већа: Нисте рекли од 500 до 1000, Ви сте рекли нисте унутра улазили, али претпостављате да је било између 400 и 500. Па ја Вас питам на основу чега Ви закључујете да их је било 400 или 500 мртвих у хангару?

Сведок Зоран Ерић: Зато закључујем кад су три камиона возила после и кад је унутра подизала и цивилна заштита бацала на камионе.

Председник већа: Дакле, Ви нисте ниједног момента ушли у унутрашњост хангара?

Сведок Зоран Ерић: Не, нисам смио...

Председник већа: Ви сте само видели мртве, убијене, који су убијени испред хангара, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Па кад смо стављали сијено по њима, покривали, е тад сам видео.

Председник већа: Добро. И ево сада нам реците али да говорите истину, на шта сте и дужни као сведок, колико мислите да је испред хангара, не тражим да се изјашњавате унутар хангара јер кажете нисте улазили, па ако нисте улазили нисте могли ни да видите, али ево изјасните се обзиром да сте покривали сеном те испред хангара. Колико је отприлике било неколико десетина, неколико стотина или од 500 до 1000?

Сведок Зоран Ерић: Па можда сам ја рекао да је било 200 до 300.

Председник већа: 200 до 300 испред хангара и код те чесме сте рекли или пумпе?

Сведок Зоран Ерић: Молим?

Председник већа: Рекли сте да их је било испред хангара, испред ових отвора на хангару је ли тако, које видимо на фотографијама?

Сведок Зоран Ерић: Да, дуж хангара.

Председник већа: Дуж хангара. И поменули сте још једно место?

Сведок Зоран Ерић: Једно место доле ниже хангара, између црпне пумпе и хангара.

Председник већа: Између црпне пумпе и хангара. А колика је та црпна пумпа далеко од хангара?

Сведок Зоран Ерић: Па једно двадесет метара.

Председник већа: Двадесет метара. Да ли је близу те црпне пумпе нека кућа?

Сведок Зоран Ерић: Не.

Председник већа: Није. Дакле, нема, то је отворен простор?

Сведок Зоран Ерић: Није, то је према ријеци, је л' одатле се снабдијевала се вода.

Председник већа: Добро. И јесте ли покрили те лешеве код црпне пумпе?

Сведок Зоран Ерић: Све покрили лешеве.

Председник већа: Добро. Колико их је било код црпне пумпе? Да ли је било доста или мање?

Сведок Зоран Ерић: Па било је на камари овако, једно, не знам колико је било, како да кажем саде, можда ћу лагати, је ли 500 или 1000 или 300 или 200, било је доста.

Председник већа: Доста. Да ли мање него испред хангара?

Сведок Зоран Ерић: Јесте, јесте мање, јер доле је само камара, а испред хангара је било дуж.

Председник већа: Дуж хангара. А доле је била једна гомила мртвих људи, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Добро. То се све дешава 14-ог?

Сведок Зоран Ерић: Па тако је, ја мислим 14. би требало да буде.

Председник већа: Реците браниоче. Имате ли примедбу?

Адвокат Александар Лазаревић: Нисам сигуран сад тачно да ли сведок схвата о чему прича, јер он је кренуо да говори од 11., већ како је кренуо, па не знам сад конкретно....

Председник већа: Он то говори дакле после овог конфликта, ексцеса, који је кренуо претходног дана поподне, те ноћи, и ово је сутрадан, он је видео све те лешеве.

Добро. Дакле, Ви не можете прецизно да се изјасните у односу на број, али реците ми ко Вам је наредио да покријете те лешеве?

Сведок Зоран Ерић: Ушла два војника и каже: ајде брже да идемо покривати.

Председник већа: Зашто сте требали да их покријете?

Сведок Зоран Ерић: Па рекао сам, плави шлемови су наишли од Кравица, од Братунца одозго и ова их је војска уставила док ми покријемо.

Председник већа: Па да ли су дошли ти плави шлемови до хангара?

Сведок Зоран Ерић: Па прошли су, прошли су за Коњевић Поље, кад смо већ покрили.

Председник већа: Кажете касније се испоставило да је то била Војска Републике Српске која је претходно заробила плаве шлемове? Да ли Вам је познато у вези тог возила?

Сведок Зоран Ерић: Не, није.

Председник већа: Добро. После тога Ви кажете да поново почиње пуцњава. Је ли то тога дана, истог?

Сведок Зоран Ерић: Јесте, увече је тог дана....

Председник већа: Добро. Ви кажете да су певали ту муџахедини, значи то се све дешава ујутру рано да ти људи певају?

Сведок Зоран Ерић: Они су звали преко мегафона, ко је преживео да изађе, дошла је цистерна за воду, дошли су да превијају, дошли аутобуси да у аутобусе иду и они су изашли и ови су побили.

Председник већа: Побили? Да ли сте чули да неко издаје наредбу да се пуца?

Сведок Зоран Ерић: Чуо сам кад каже: пали.

Председник већа: Колико пута сте чули да неко говори "пали"?

Сведок Зоран Ерић: Па они су кратки рафали, то је све тукло са асфалта.

Председник већа: Молим?

Сведок Зоран Ерић: Па то је све тукло са асфалта, са пута овога.

Председник већа: Ти што су пуцали они су пуцали с пута?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: А ко је био на путу?

Сведок Зоран Ерић: Па била војска.

Председник већа: Војска? Да ли сте видели ту војску?

Сведок Зоран Ерић: Нисам.

Председник већа: Да ли је био то неки стрелачки строј, постројен или су пуцали са разних страна?

Сведок Зоран Ерић: Е то не знам, сигурно да јесте.

Председник већа: Молим?

Сведок Зоран Ерић: Сигурно да јесте, али нисам ја видео...

Председник већа: Шта јесте? Нисте били прецизни.

Сведок Зоран Ерић:... јер хангар ми је заслонио отуда, и не можеш да видиш ко је на....

Председник већа: А шта кажете: сигурно јесте? А тај глас који чујете, је л' преко мегафона изговара "пали"?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: Да ли је он на истом месту, да ли допире његов глас са истог места одакле се и пуца? Да ли су они заједно та лица која пуцају и лице које наређује?

Сведок Зоран Ерић: Па сигурно су заједно док им наређује.

Председник већа: Дакле, не можете ништа прецизно да се изјасните?

Сведок Зоран Ерић: Не могу кад нисам видео.

Председник већа: Добро. Реците ми колико пута је поновио "пали"?

Сведок Зоран Ерић: Три пута.

Председник већа: Три пута. И сваки пут је као што сте навели уследила рафална паљба?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: Добро. Да ли сте чули да неко јауче после тога? Да ли сте чули неке разговоре? Да ли сте чули неке коментаре?

Сведок Зоран Ерић: Нисам чуо.

Председник већа: Добро. Дакле три пута чујете наредбу и три пута чујете пуцњаву?

Сведок Зоран Ерић: Пуцњаву.

Председник већа: И сваки пут када је наредба, они пуцају, у кога пуцају да ли знате?

Сведок Зоран Ерић: Па сигурно у оне људе, неће у мене кад...

Председник већа: Да ли су они тада били испред хангара ти људи, да ли су излазили кад их је овај позвао, као што кажете да су дошле цистерне?

Сведок Зоран Ерић: Па сигурно су изашли.

Председник већа: Да ли је више пута говорио да изађу или је само први пут рекао?

Сведок Зоран Ерић: Он је са мегафоном причао можда петнаест минута да изађу слободно, ово, да дошла цистерна, дошли аутобуси, дошла хитна за превијање и тако.

Председник већа: Да ли то говори и након што изађе прва група па чујете пуцњаву, па да ли након тога опет то говори?

Сведок Зоран Ерић: Они су изашли сви, а ови су ...

Председник већа: Када је први пут рекао сви су изашли из хангара?

Сведок Зоран Ерић: Па сигурно су изашли сви.

Председник већа: Сигурно?

Сведок Зоран Ерић: Па да. Па откуда ја видим отуда да ли је, као и ви

Председник већа: А ко Вам је рекао да је било мртвих у хангару?

Сведок Зоран Ерић: Па после се говорило кад је цивилна заштита, овај заштита она...

Председник већа: Дакле, нису сви изашли, остали су неки и у хангару?

Сведок Зоран Ерић: Нису, има их тамо који су мртви били.

Председник већа: Дакле остали су неки у хангару, а ови што су изашли, да ли су само једном певали те песме, само та два или три лица као што сте рекли или је више пута?

Сведок Зоран Ерић: Ма једном су они запијевали и готово је било.

Председник већа: И после тога је само била наредба да се пуца, је л` тако?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Добро. Колико дуго то траје?

Сведок Зоран Ерић: Пуцање?

Председник већа: Кажете три пута је била наредба "пали"?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: Колико то све траје? У ком размаку временском су биле те три наредбе? Да ли једна за другом брзо или?

Сведок Зоран Ерић: Није, није једна за другом брзо. Не знам колико времена. То мене на суду најгоре. Колико времена, ја не могу да знам ни како ми било име, а камоли да сам имао сат

Председник већа: Добро. Ви сте рекли да сте Ви тада били у штали док је трајала та пуцњава, а да након сат или два да је један војник дошао и да Вас је позвао да изађете и да сте Ви тада када сте изашли видели те мртве, велику бројку мртвих људи о којима сте се мало пре изјашњавали и да сте после тога те људе прекривали сеном, како Вам је то наређено.

Сведок Зоран Ерић: Јесте. Једну десетину сам видео заклану.

Председник већа: Молим?

Сведок Зоран Ерић: Једну десетину сам видио заклату према асфалту окренуту.

Председник већа: Заклану?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Нисам Вас разумела, шта сте видели заклано?

Сведок Зоран Ерић: Једно десет људи.

Председник већа: Десет људи?

Сведок Зоран Ерић: Да. Јер кад сам полијево сијено, ово се овако одвратило ваљда...

Председник већа: А где су тих десет који су били заклани, где су се налазили у односу на овај хангар?

Сведок Зоран Ерић: Ће су ови отвори у хангара четири.

Председник већа: Ова четири отвора?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Да ли су били непосредно у близини улаза?

Сведок Зоран Ерић: Били уз саму шкарфу асфалта.

Председник већа: То је ова линија што се види бела на фотографији, то је тај асфалт о коме говорите?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: И они су били уз саму ту линију асфалта?

Сведок Зоран Ерић: Асфалта.

Председник већа: А реците ми да ли можете да нам се изјасните од ових отвора до асфалта колико је удаљено?

Сведок Зоран Ерић: Па можда једно 20-30 метара.

Председник већа: 20-30, нема више?

Сведок Зоран Ерић: Нема.

Председник већа: Добро. Ту сте видели десет људи који су били...

Сведок Зоран Ерић: Јесте, када сам полијевао сијено, покривао.

Председник већа: Добро. Кажите ми после тога када је прошао овај транспортер односно ово возило за које сте Ви мислили да је возило плавих шлемова....

Сведок Зоран Ерић: Није то једно, било је пет њих транспортера.

Председник већа: Пет возила, добро. Да ли сте Ви то сено којим сте прекрили људе, да ли сте Ви склонили после тога то сено или је остало то тако?

Сведок Зоран Ерић: Остало је тако, шта ће ту, не би то краве ни јеле.

Председник већа: И они када су их покупили, покупили су их заједно са тим сеном?

Сведок Зоран Ерић: Све заједно са сијеном.

Председник већа: Са сеном, добро. Када први пут чујете крупне машине, о којима сте се изјашавали, тога дана?

Сведок Зоран Ерић: Е после тога кад је цивилна заштита дошла и цистерне да перу и доле да купе и тако.

Председник већа: То је било 14. јула, то се све дешава 14.?

Сведок Зоран Ерић: 14., 15.

Председник већа: Добро. Први пут када чујете те машине, значи Ви кажете 14. јула је у јутарњим сатима било убијање тих људи, по овим наредбама које сте описали "пали", 14. јула ујутру?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: До када то, да ли ...

Сведок Зоран Ерић: Није то ујутру, то је било можда око 11, 12 сати.

Председник већа: Око 11, 12.

Сведок Зоран Ерић: Кад је овај са мегафоном причао.

Председник већа: Добро. Ја сам Вам мало пре предочила, Ви сте најпре рекли, у претходном исказу, Ви описујете пуцњаву те ноћи и кажете да је пуцњава престала пред саму зору 14. јула и потврдили сте сада на претресу. А затим да сте чули преко мегафона да неко позива да се изађе испред хангара и чули сте да преко мегафона наређују убиства. Дакле, да ли се то дешава око 11 сати?

Сведок Зоран Ерић: Па, овај који је звао преко мегафона, да изађу људи и да то, да.

Председник већа: У колико сати је то било?

Сведок Зоран Ерић: Па, око 11, тако, сати, није могло одмах када су они убијали, када је оно завршено, док је оно, после ови мегафони.

Председник већа: Дакле, убијање није почело у раним јутарњим сатима?

Сведок Зоран Ерић: Није, није почело.

Председник већа: Тек се завршило претходне ноћи, кажете у зору, па је дакле било мирно?

Сведок Зоран Ерић: Али, оно у хангару, завршило се и пред хангаром који су побијени, али овај, тек када је позивао мегафон, е ондак су ови изашли, ко је преживео, да ово, е онда су почели убијати ови.

Председник већа: Дакле, пред зору се завршило оно ноћу што је било?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Пуцњава, бомбе, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: И то се завршило пред зору, а онда око, колико сати?

Сведок Зоран Ерић: Можда једанаест, десет, једанаест сати.

Председник већа: Је почело убијање уз наредбе преко мегафона, је ли тако, које сте описали?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: Добро. Кажете да сте чули звук крупних машина, камиона и аутобуса и кратке рафале из правца хангара. Када то чујете, када чујете те крупне машине први пут?

Сведок Зоран Ерић: Па, те крупне машине када је дошла цивилна заштита...

Председник већа: Да, дакле, кажете у 11 сати су била та убиства?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Око 11 сати. Колико је прошло времена, па чујете крупне машине?

Сведок Зоран Ерић: Они су сигурно 15. дошли, јер цистерне су прије дошле да попршћу, није се могло од лешева.

Председник већа: Дакле, тог дана када је било то убијање испред хангара, када су излазили ови људи које су убијали испред хангара, Ви нисте чули ни звук камиона, нису долазили камиони, нису долазиле тешке машине?

Сведок Зоран Ерић: Нису.

Председник већа: Кажете, била је цистерна. Када је цистерна дошла?

Сведок Зоран Ерић: Двије су цистерне дошле овај са оним утоваривачем.

Председник већа: Ког дана, 15.?

Сведок Зоран Ерић: 15., да. Они су онда почели да их купе, јер није могло се...

Председник већа: Добро, а шта је са војском, када се војска повукла? Да ли је војска остала ту када су дошли?

Сведок Зоран Ерић: Није остала.

Председник већа: Када је војска отишла, да ли можете то да нам кажете?

Сведок Зоран Ерић: Повукла се када су рекли, каже да Трескавица. Све сам то чуо од цивилне заштите, на Трескавици, пукла Трескавица и одмах су их пребацили...

Председник већа: Када је пукла Трескавица, да ли знате нешто приближно?

Сведок Зоран Ерић: Само их је нестало и готово.

Председник већа: Претходни сведок, Остоја Станојевић је сведочио и рекао да је он дошао по такође наредби и када је дошао у Кравице, да се осетио непријатан мирис. Али каже да није било војске. Зато Вас питам, када када је он дошао, када се војска повукла? Дакле, 14. убијају те људе. Да ли се они повлаче 14. по подне или сутрадан 15.? Војска када одлази испред хангара „Кравица“?

Сведок Зоран Ерић: Па, не знам, можда је, овај, 15. изјутра, а можда је 14. увече.

Председник већа: 14. увече или 15 ујутру је отишла војска?

Сведок Зоран Ерић: Да, само је нема.

Председник већа: Како знате да је отишла војска, да ли сте то видели или сте чули?

Сведок Зоран Ерић: Па, видели смо аутобусе када их...

Председник већа: Када одлазе?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Ерић: Према Братунцу.

Председник већа: Ако сте видели да одлазе аутобуси, онда можете да се изјасните, да ли је то било увече или је било ујутру?

Сведок Зоран Ерић: Па, ујутру је било.

Председник већа: Дакле, 15.?

Сведок Зоран Ерић: 15.

Председник већа: Добро, дакле то можемо да прецизирамо.

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Ви сте рекли у претходном Вашем исказу да Вам је било забрањено да изађете из штале, све до 15. јула ујутру?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: А онда наводите, када сте изашли, да је била пристуна војска и да је после тога отишла војска и да су дошли припадници цивилне заштите. Ово сам Ва питала, само да прецизно одредимо, када је војска отишла. Дакле, војска је отишла 15. јула ујутру?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: А када је дошла? Да ли је прво дошла цивилна заштита, па је отишла војска?

Сведок Зоран Ерић: Није, касније је цивилна заштита дошла.

Председник већа: Добро, када је отишла војска, дакле, остали сте само ви који храните стоку и мртви?

Сведок Зоран Ерић: И имали су од цивилне заштите стражари који ће туде, ако не могу данас урадити, да ће овај, сутрадан.

Председник већа: А како су дошли ти стражари цивилне заштите?

Сведок Зоран Ерић: Па, са цивилном заштитом, када је требало да се товари на камионима.

Председник већа: Па, то Вас питам, нисте нам рекли, нисте сада објаснили када је дошла цивилна заштита.

Сведок Зоран Ерић: 15.

Председник већа: 15. је дошла цивилна заштита?

Сведок Зоран Ерић: Да, када је војска отишла.

Председник већа: Пре одласка војске?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Добро. Дакле, долази цивилна заштита, војска одлази, остајете Ви и припадници вивилне заштите?

Сведок Зоран Ерић: Не, војска је отишла прије цивилне заштите. После је цивилна заштита дошла да купи те мртве.

Председник већа: Ја Вас питам, у том моменту када је војска отишла, ко је остао ту у хангару?

Сведок Зоран Ерић: Само нас. Није нико, само смо нас тројица били тамо док није цивилна...

Председник већа: Ко вас тројица, да ли можете да наведете?

Сведок Зоран Ерић: Па, Мишо Ђукановић и Миладин Николић.

Председник већа: И Миладин Николић?

Сведок Зоран Ерић: Јесте, који смо ранили стоку.

Председник већа: Њих двојица и Ви?

Сведок Зоран Ерић: Да, тројица нас.

Председник већа: И нико више?

Сведок Зоран Ерић: Нико није више био гуде, док није цивилна заштита дошла. Е, после је цивилна заштита, оставила је, овај, једно четири војника, пет, туде да се смењују ноћу и тако, што нису могли да покупе.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је познато, да ли се војска повукла из својих пунктова и где је отишла војска?

Сведок Зоран Ерић: Па, отишла је према Братунцу у аутобусима.

Председник већа: У аутобусима према Братунцу? Добро.

Сведок Зоран Ерић: И они су казали да је пукла Трескавица и да иду на Трескавицу.

Председник већа: Рекли су вам да иду на Трескавицу?

Сведок Зоран Ерић: Да, то цивилна заштита је говорила.

Председник већа: Цивилна заштита?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: А да ли су они говорили ко су били ти војници који су отишли?

Сведок Зоран Ерић: Не, не знају ни они.

Председник већа: Да ли сте чули, да ли су причали, да ли се ради о припадницима полиције или припадницима војске?

Сведок Зоран Ерић: Не зна нико.

Председник већа: Не зна нико?

Сведок Зоран Ерић: Нико, ни ја, нико није ништа причао о томе и.

Председник већа: Добро, и Ви сте се после изјаснили шта се ту десило, да је ту био командант цивилне заштите Драган Мирковић „Кинез“?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: И да су они утоварали?

Сведок Зоран Ерић: Утоварали овај са оном кашиком.

Председник већа: Добро. Кажите ми тада, колико сте видели камиона, колико сте видели багера, да ли сте видели утовариваче, објасните ево, та возила...

Сведок Зоран Ерић: Багер ниједан није био.

Председник већа: Крупне машине које сте видели.

Сведок Зоран Ерић: Двије цистерне су биле, био је онај УЛТ онај утоварач.

Председник већа: УЛТ то је скраћеница за утоварач, је ли?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Ерић: И никакве нису више. Е, два камиона који су на камион оне мртве дизали и тако.

Председник већа: Добро, Ви сте рекли да су ти камиони били жуте боје. А да ли знате можда, нека обележја тих камиона?

Сведок Зоран Ерић: Не.

Председник већа: Не?

Сведок Зоран Ерић: Не знам.

Председник већа: А, да ли сте видели осим тих камиона, и неке друге камионе?

Сведок Зоран Ерић: Нисам.

Председник већа: Да ли правите разлику између камиона?

Сведок Зоран Ерић: Како, јел „ФАП“ или је „Мерцедес“ или које марке?

Председник већа: Добро, па да ли су били „ФАП“?

Сведок Зоран Ерић: Јесу.

Председник већа: Јесу?

Сведок Зоран Ерић: Један је „ФАП“ био, један „Мерцедес“, у, није „Мерцедес“ као „Мерцедес“, оно што Прибој производи, она фабрика што је прије производила „Мерцедесе“, ето то је.

Председник већа: А да ли Вам је познато, шта су то камиони, „МАН“-ови камиони?

Сведок Зоран Ерић: „МАН“?

Председник већа: Да.

Сведок Зоран Ерић: Па, и он је сличан „Мерцедесу“, онакву кабину има.

Председник већа: Јесу они већи него „ФАП“-ови?

Сведок Зоран Ерић: Па, јесу.

Председник већа: Јесу? А да ли сте видели њих тада? Изволите, браниоче Петронијевићу и Бобот, нешто имате да приговорите?

Адвокат Горан Петронијевић: Извињавам се, адвокат Горан Петронијевић. Примедба је била спонтана, извињавам се што сам без речи и без тражења речи реаговао. Рекли сте да ли је камион већи или мањи. Свих врста камиона, то је општепозната ствар и „ФАП“-ова и „МАН“-ова или „ДАЈЧ“-ева, како смо их ми популарно звали, посебно ови знају из војске и „Мерцедеса“, постоје камиони од пет па до петнаест тона.

Председник већа: Добро.

Адвокат Горан Петронијевић: Према томе, јако је индивидуално. Бојим се да је питање много широко и на то сам реаговао.

Председник већа: Ја сам питала, да ли је „МАН“ био већи у односу на камион „ФАП“. Била сам прецизна.

Сведок Зоран Ерић: Ја шта је, већи је.

Председник већа: А ја не знам зашто Вам то, браниоче, смета. Имате право на приговор, уколико мислите да је непотребно одређено питање. Увек можете да приговорите. Ја знам зашто сам ово питала. Добро, дакле, рекли сте цистерне, две цистерне.

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Рекли сте, два камиона. Шта је још ту тада дошло? Да ли сте видели, колико је било утоварача?

Сведок Зоран Ерић: Па, једна „УЛТ“-а само била.

Председник већа: Један, добро. Да ли сте гледали та лица шта раде и како раде?

Сведок Зоран Ерић: Па, гледали смо, буду доле, јер када би ушли у хангар, они не би, цивилна заштита никако тамо ушла, колико заударрају и то, знаш. И он износи отуда и ондак подиже их горе до камиона високок и они скидају и тамо слажу.

Председник већа: Добро, али то је било наредног дана, 15. јула. Ви кажете да су они убијени 14. јула. Како објашњавате да је то толико заударало, како Ви кажете?

Сведок Зоран Ерић: Како неће заударати, то је крв сама просула се доле, за 24 сата крв одма...

Председник већа: И дакле, Ви нисте видели...

Сведок Зоран Ерић: Одма мења...

Председник већа: Никаква убијања пре те, пре овог конфликта који се десио 13. јула?

Сведок Зоран Ерић: Нисам.

Председник већа: Све ове пуцњеве које Ви описујете, 11. увече из правца Шековића, затим Равни Буљим, затим пуцњеве 12. јула, то су пуцњаве за коју наводите да је била на Братинској коси. То су пуцњеви који немају никакве везе са овим убиствима у хангару. Убиства, значи у хангару почињу од напада муслиманских заробљеника на војнике Републике Српске који се ту налазе?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: 13. јула у поподневним сатима?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Тако је.

Председник већа: Добро. Дакле, први мртви су од те ноћи 13. јула?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Од заробљеника у хангару?

Сведок Зоран Ерић: Не разумем Вас.

Председник већа: Од заробљеника у хангару, прва лица су убијена у ноћи 13. јула и настављено убијање 14. јула.

Сведок Зоран Ерић: Који су остали у хангару.

Председник већа: Који су остали у хангару?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: И 15. јула се они одвозе, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: Да ли је тога дана завршено одвожење свих мртвих?

Сведок Зоран Ерић: Није.

Председник већа: 15. јула и да ли је само тог дана обављена њихова евакуација са овог простора?

Сведок Зоран Ерић: Није.

Председник већа: Него?

Сведок Зоран Ерић: И сутрадан су исто вукли.

Председник већа: И ко је долазио сутрадан?

Сведок Зоран Ерић: Исти ти људи.

Председник већа: Исти, увек су били исти?

Сведок Зоран Ерић: Па, исти, ко је задужен.

Председник већа: Да ли су исти возачи камиона, да ли су исти возачи багера, да ли су исти возачи цистерни?

Сведок Зоран Ерић: Па, јесте.

Председник већа: Све исти људи?

Сведок Зоран Ерић: Све.

Председник већа: Колико сте Ви тих лица која су била ангажована на одвожењу ових лешева, видели?

Сведок Зоран Ерић: Опет Вас нисам разумео.

Председник већа: Колико је њих било ангажовано на одвожењу ових лешева?

Сведок Зоран Ерић: Па, био је читав један вод, можда, овај, тије цивилне заштите која је отуда где није могао УЛП да довати, па на кашику стављано.

Председник већа: Вод?

Сведок Зоран Ерић: Вод, тридесет људи.

Председник већа: Тридесет људи цивилне заштите?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Да ли рачунате и ове возаче камиона, цистерни?

Сведок Зоран Ерић: Па, и они, не рачунам њих.

Председник већа: Дакле, без њих...

Сведок Зоран Ерић: Јер они су, они нису ни излазили, нити су, овај, туде.

Председник већа: Нису излазили из својих возила?

Сведок Зоран Ерић: Не.

Председник већа: Добро. Ви кажете да сте од других чули да је тада убијено хиљаду и петсто заробљених лица који су се предали. Да ли, мало пре сте рекли да сте се различито пред разним судовима изјашњавали у односу на ову бројку, па сада нам реците, од кога сте чули да је било хиљаду и петсто, ко је то причао да је било и да ли Ви сматрате да је ова цифра тачна, односно овај број?

Сведок Зоран Ерић: Пошто то је причала цивилна заштита између себе.

Председник већа: Молим?

Сведок Зоран Ерић: Цивилна заштита је између себе причала.

Председник већа: Шта су причали, можете да нам презентујете? Да ли можете да нам презентујете, шта су причали?

Сведок Зоран Ерић: Причали су, каже да је око петсто до хиљаду било.

Председник већа: Од петсто до хиљаду да је тада убијено?

Сведок Зоран Ерић: Неко каже од хиљаду до петсто.

Председник већа: Само моменат. Дакле, у Кравицама у овом хангару, од 13. по подне до наредног дана до поподневних сати, убијено је од петсто до хиљаду људи?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Тако су причали?

Сведок Зоран Ерић: Да. Нису причали од тог дана до тог дана, већ који су...

Председник већа: Добро, Ви сте ту од 11. и кажете, нисте видели мртве када сте дошли?

Сведок Зоран Ерић: Па, нисмо ми, нису они мене водили тамо, у шталу ме одма.

Председник већа: Добро. Ви кажете да је убијање кренуло 13. поподне?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: И наредног дана је било убијање?

Сведок Зоран Ерић: Убијање је одмах кренуло када су стражара, овај, убили.

Председник већа: Па, то је 13. по подне, тако сте рекли.

Сведок Зоран Ерић: Па, не морамо се враћати назад, сада зна се.

Председник већа: Тако сте рекли, 13. у поподневним сатима?

Сведок Зоран Ерић: Па, да.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Ерић: А ја нисам имао сат...

Председник већа: И да се одвијало и наредног дана?

Сведок Зоран Ерић: Молим?

Председник већа: И да се одвијало и наредног дана?

Сведок Зоран Ерић: Па, наредног дана. Откуд сам ја тамо био, нисам смео ни прићи, али чула је се пуцњава.

Председник већа: Добро. Шта сте чули, да ли су причали, да ли су то урадили све исти људи или је било више група које су се смењивале?

Сведок Зоран Ерић: А шта знам, не могу ја проценити то, да ли су исти, да ли су, овај други долазили. Углавном знам да је побијано и то, а ко је, не знам. Тако сам и рекао на оном суду горе, па ми Ибро Булић каже, па нећеш казати да су Муслимани. Па, не пише ни да су Срби. Он мени хоће да...

Председник већа: Добро, Ви сте се изјаснили у овом Вашем исказу и рекли сте да је 07. јануара убијен Ваш отац?

Сведок Зоран Ерић: 07. јануара? Не.

Председник већа: Него?

Сведок Зоран Ерић: 29. маја.

Председник већа: 29. маја.

Сведок Зоран Ерић: Када је Милутин Милошевић, то је сада насеље.

Председник већа: Које године?

Сведок Зоран Ерић: 1992.

Председник већа: 1992. године?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: И да је Ваш син, је ли Ваш син рањен?

Сведок Зоран Ерић: Син ми је рањен.

Председник већа: У истом том догађају 1992. године?

Сведок Зоран Ерић: 1992. у новембру.

Председник већа: Да ли је Ваш син преживео?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: Преживео је? Кажете да је погинуло Ваших двадесет рођака и то управо у Кравици?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: Да ли су Срби раније живели у том месту Кравица?

Сведок Зоран Ерић: Никада нису.

Председник већа: Нису Срби живели?

Сведок Зоран Ерић: Не, ови Муслимани, никада нису живели, а Срби су све ту живели.

Председник већа: Дакле, у Кравицама су раније живели само Срби?

Сведок Зоран Ерић: Само Срби.

Председник већа: Добро. И да је тада, кажете, да је од Насерове војске страдало Двадесет Ваших рођака у Кравици?

Сведок Зоран Ерић: Јесте.

Председник већа: То је било 1992. године, је ли?

Сведок Зоран Ерић: Не, ја мислим 1995.

Председник већа: 1995.?

Сведок Зоран Ерић: Када су оно Кравицу, чекај, не могу да...

Председник већа: Ви сте рекли да у јулу 1995. године у Кравици је било Срба и 1995. године у јулу да су Кравице биле чисто српске?

Сведок Зоран Ерић: Јесу.

Председник већа: Добро, а када сте то страдали у Кравици, када су страдали Ваши рођаци из Кравица од стране Насерове војске?

Сведок Зоран Ерић: На Божић, на Божић, 1993. или 1995., не знам који је, на Божић је страдано, ондак ми је убио, убио ми стрица, који је Него Ерић, који је онога рата суђен, због Муслимана, седамнаест година, био је на стрељању и на смрт и да не причам. И сада овог рата је погинуо, и он и у мене стари.

Председник већа: Добро, ја сам Вас питала и Ви сте разјаснили све оно што смо сматрали да треба разјаснити. Ви у претходном исказу, када сте испитани, нисте помињали да је ту била нека куварица, коју сте данас, на питање браниоца Лазаревића помињали.

Сведок Зоран Ерић: Јесте, она је била нама куварица, туде, радницима. У ње је њезин муж погинуо исто на Божић и ондак је примио тај Јован Николић.

Председник већа: Она вам је била куварица док сте били у Кравицама, док сте хранили стоку или причате за неки догађај пре тога?

Сведок Зоран Ерић: Били су, овај, и прије тога убијања, била је и ондак је она видела да аутобуси довлаче. Она је одатле отишла и више се није вратила.

Председник већа: Аутобуси довлаче. Шта довлаче аутобуси?

Сведок Зоран Ерић: Довлаче људе.

Председник већа: Довозе људе?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Када? Да ли Вам је то причала или сте Ви то заједно видели?

Сведок Зоран Ерић: Па, била су два аутобуса, причао сам Вам, када су се они предавали, један аутобус је био...

Председник већа: Па, не знам ја на шта Ви мислите.

Сведок Зоран Ерић: А један је био доле.

Председник већа: Добро, и она када је то видела, она је отишла?

Сведок Зоран Ерић: Отишла је.

Председник већа: То је било када сте Ви дошли, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Први дан?

Сведок Зоран Ерић: Па, да, први дан, није било још почело убиство и оно. Она је мислила ту да нешто меси, горе за цркву нашу, да би позвали са линије да би дошли и наша војска и тако. И није јој се дало и тако је то било.

Председник већа: Добро, Ви сте дошли 11. јула, рекли сте.

Сведок Зоран Ерић: 11.

Председник већа: И она је, дакле, тог дана отишла из овог простора?

Сведок Зоран Ерић: Отишла је, да.

Председник већа: И остали сте само Ви, како сте то навели и набројали.

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Добро. Ја немам више питања за сведока. Да ли неко накнадно има? Изволите, браниоче Петронијевићу.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Судија, ја имам питање.

Председник већа: Пуномоћник оштећеног.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Адвокат Никола Чукановић, пуномоћник оштећених. Сведок је у свом генералном конфузном исказу, ту ћемо се сложити данас, навео пар неких чињеница које су врло битне, а које мени уопште нису јасне, па бих волео да сада то разјаснимо. Он помиње да је дошла нова војска у Кравице у одређеном тренутку. Ако може да каже, када је у ком тренутку дошла?

Председник већа: Питала сам, пуномоћниче, више пута.

Сведок Зоран Ерић: То Вам не могу рећи.

Председник већа: И он је објаснио да је то било...

Сведок Зоран Ерић: Да ли је то у току ноћи, да ли је...

Председник већа: Не може прецизно да одреди, али је то било након што је дошло до овог сукоба.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Значи 13. И он је закључио...

Адвокат Александар Лазаревић: То је закључак сада, не можемо тако.

Председник већа: Или у ноћи 13. на 14. или сутрадан, да.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Добро, он је закључио да је нова војска дошла, по томе што су променили однос према њима, како каже, ови претходни су их тукли.

Председник већа: Да.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Да ли сте на основу још неке чињенице Ви стекли то сазнање да је то нова војска, сем тога што сте навели да су они престали да вас туку и да су променили однос према вама?

Сведок Зоран Ерић: Нису долазили никако у овај у шталу. А они нема, свако можда пола сата, сат времена туда одају по штали и псују и тако.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Да ли су долазили код вас до штале војници, све време исти војници или су долазили различити војници?

Сведок Зоран Ерић: Ја не могу да знам да ли је тај исти војник, када су фантомке натурене, ја немам, а одело исто.

Председник већа: Добро, ево само можете да одговорите, осим тога што вас нико није дирао више, што није долазио код вас, да ли постоји још нешто на основу чега сте Ви закључили да то нису они претходни, него неки нови?

Сведок Зоран Ерић: Па, закључио сам то када смо, овај, када су дошле и лепо казале, ајте да идемо да косимо сено. Е, видело се да није то.

Председник већа: Да су то неки други, а не они претходни?

Сведок Зоран Ерић: Други, који не гурају нас, нити...

Председник већа: Добро, немојте само по томе-гурају, да ли имају другачије униформе, да ли се...

Сведок Зоран Ерић: Не, исте су униформе биле, овај, као и оне, маскирне и тако.

Председник већа: Па, добро, како онда закључујете, на основу само тога што вас не гурају и што нису према вама дрски, како закључујете да су то сада неки други, а не они што су били претходног дана?

Сведок Зоран Ерић: Они су били бесни скроз.

Председник већа: Молим?

Сведок Зоран Ерић: Они су били бесни скроз.

Председник већа: Бесни?

Сведок Зоран Ерић: Бесни, ниси им могао ништа.

Председник већа: Да ли су причали другачијим нагласком, да ли су имали другачије униформе?

Сведок Зоран Ерић: Ништа они нису причали, нити сам разговарао са њима.

Председник већа: Нико није причао са вама?

Сведок Зоран Ерић: Нити си смео да разговараш.

Председник већа: Имали су исте униформе, али Ви закључујете по њиховом понашању и опхођењу, да то није она иста војска?

Сведок Зоран Ерић: Да ли су они исти, бојом, оно, да ли су другачије маскирани, ја то нисам ни загледао. Само знам шарене, а да ли имају жуте, имају зелене...

Председник већа: Били су и ови претходни у шареним, само моменат, и ови претходни су у шареним униформама и ови су у шареним?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: То хоћете да кажете?

Сведок Зоран Ерић: Не, не могу да разликујем боју, нисам гледао, загледао, да ли је у ових сада који су их заменили, да ли су исте боје, да ли нису. Јер, исто, шарена је униформа, да ли имају шарена, овај плава, бијела, жута, тако.

Председник већа: Пита члан већа, поставља питање, да ли сте видели смену те две војске?

Сведок Зоран Ерић: Нисам.

Председник већа: Добро, изволите пуномоћнице даље, да ли имате неко питање?

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Добро, значи, као што сам и навео, он само на основу промене њиховог понашња, закључује да је то нова

војска. Само да се надовежем. У моменту када сте поставили питање, он је рекао да их није разликовао, а то је рекао и у истрази, зато што су имали фантомке. Па каже, на записнику из истраге...

Председник већа: Добро, пуномоћнице, то није за сада за предовачање, то је евентуално за неку другу фазу поступка.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Само да завршим питање.

Председник већа: Изволите питања. Него, имала сам утисак да Ви указујете на контрадикторности у односу на ову околност у његовом исказу.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Наравно, па да утврдимо, он тврди да је дошла нова војска. Када је дошла...

Председник већа: Добро, прво поставите питање, а онда ћете то као примедбу да изнесете.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Ево овако.

Председник већа: Изволите.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Казали сте, нисте могли да их разликујете, те војнике који су долазили у шталу, јер су имали фантомке. А на записнику сте казали: „И други су имали фантомке“. На претходним...

Сведок Зоран Ерић: Сви су они имали фантомке.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: У реду, разумем. На питање браниоца који је навео, питао Вас за нека лица Луку Марковића и још неке војнике, Ви кажете да сте их виђали. Моје питање је, како сте их Ви онда видели, ако су сви имали фантомке?

Адвокат Александар Лазаревић: Приговор. Ја сам рекао Лука Марковић није био никакав војник. Лука Марковић је био човек који је радио ту у складишту, мислим, интерпретација...

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Јесте и навели сте три, четири нека лица. Нико није био војник од та три, четири?

Адвокат Александар Лазаревић: То су све људи из Кравице.

Председник већа: То су лица која су ту ангажована.

Адвокат Александар Лазаревић: Извините, можда је колега погрешно схватио.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Онда сам погрешно разумео.

Председник већа: Погрешно сте разумели.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Кажете, било Вам је забрањено да излазите док сте то није било побијено.

Сведок Зоран Ерић: Ма, нисам се смио кретати, никако из штале.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Ко Вам је забранио да излазите?

Сведок Зоран Ерић: Она два војника која су нас дотерали у шталу.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Та два војника који су имали фантомке?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Не знате који су. Шта значи, „док све то није било побијено“?

Сведок Зоран Ерић: Како ћеш знати, имали су фантомке, сви, не само они.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Разумем, нисте их препознали. Занима ме, шта значи, кажете, „док све то није било побијено“. На шта се то односи, шта је то све то што није било побијено?

Председник већа: Изјаснио се, он је рекао да су побијена сва ова лица.

Сведок Зоран Ерић: Па, то су побијени они који су у хангару били.

Председник већа: Да су убијена сва ова лица која су била у хангару као заробљена лица.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Јесте то Ви сами закључили или Вам је неко рекао, док се све не побије, не можете да изађете?

Сведок Зоран Ерић: Није нама нико рекао, не смете изаћи, овај, док се не побију. Нас су натерали у шталу, не излазите, ко хоће да изађе, убијен ће бити. И ето ти. Сада, ако ћеш на свој ризик, ти можеш изаћи.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Значи, то сте сами закључили. На основу тога онда можемо да закључимо, да су убиства трајала до 15. када, кажете, да су вас пустили из, да напустите шталу.

Адвокат Александар Лазаревић: Приговор, ово је навођење на закључивање сведока. Сведок је сведочио, рекао је шта има. Немојмо га сада терати да изводи закључке.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Ја не видим какав је закључак. Сведок је рекао да су их пустили из штале, док све није побијено. Мало пре је навео да...

Сведок Зоран Ерић: Није нас нико пустио, нас су...

Председник већа: Добро, Ви можете да поставите питање, да ли су, да ли је то било 15. или 14., па сведок ће да да одговор.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Сведок је навео, ја не желим да понављам питање, сведок је навео да су 15. пуштени из штале. Претходно је рекао...

Адвокат Александар Лазаревић: Није тачно, уопште није тачно.

Председник већа: Да је 15. отишла војска, да је дошла...

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: А да док све није побијено, нису смели да изађу.

Адвокат Александар Лазаревић: Ама, сведок је рекао, сведочио је овде, да је 14. изашао, да храни стоку, побогу.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Није тачно, рекао је да је 15.

Председник већа: Не, 14. је изашао да прекрију лешеве, а 15. је изашао да храни стоку.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Када су напустили коначно шталу, је ли тако.

Председник већа: Добро, да ли имате следеће питање, пуномоћниче?

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Имам следеће. Спомињао је неке муцахедине. Мене занима, како је он закључио да су то муцахедини?

Председник већа: Објаснио је, по говору, рекао је, мрмљали су.

Сведок Зоран Ерић: Да. Причали су свој језик. Откуд ја знам који.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Јесу ли имали неке униформе или су били у цивилу?

Сведок Зоран Ерић: Имали су своје униформе.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Не разумем.

Председник већа: Да ли су имали униформе?

Сведок Зоран Ерић: Имали су своје.

Председник већа: Тада, када сте их...

Сведок Зоран Ерић: Тада, јер ови су сви Муслимани пресвукли војно одело и бацили по шумама, налазило се по, можда и касније по десет година.

Председник већа: Налазили сте одећу која је одбачена?

Сведок Зоран Ерић: А облачили цивилну, е.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Добро, мене занима у тренутку док су били у хангару и када су побијени, да ли су били у униформама или су били у цивилу?

Сведок Зоран Ерић: Били су у униформама.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Били су у униформама?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: На записнику у истрази сте навели: „Сви побијени испред хангара су били у цивилном оделу“. Зашто сада кажете да су били у униформама, а тада сте рекли да су били у цивилном оделу?

Сведок Зоран Ерић: Ови који су били из Сребренице, из Сребренице, они су све поскидали војно, овај, униформу и облачили овај, цивилну униформу.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Ерић: И све им је написано...

Председник већа: Само моменат, да ли је било и неких у униформи или су сви били у цивилу?

Сведок Зоран Ерић: У цивилу су, само је било ова тројица.

Председник већа: Само су та тројица били у униформама?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Да ли можете да нам опишете, какве су биле те униформе?

Сведок Зоран Ерић: Како ћу их описати.

Председник већа: Које боје, да ли су имали нека обележја, нешто по чему бисте их Ви упамтили?

Сведок Зоран Ерић: Па, нисам ја гледао ни обележја, ништа, само, овај, ни која боја, ништа. Само види се да им је, овај, њихово ратно то одијело.

Председник већа: Њихово ратно одело?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Чије њихово?

Сведок Зоран Ерић: Па, сигурно овог Алије Изетбеговића.

Председник већа: Каква су имали они одела?

Сведок Зоран Ерић: Па, каква су имали, имали су као и ми.

Председник већа: По чему сте их Ви разликујете од осталих војних униформи?

Сведок Зоран Ерић: Скоро као и ми.

Председник већа: Исто као и ви?

Сведок Зоран Ерић: Па, америчко.

Председник већа: Вама је то деловало као униформа, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Њима је Америка највише давала те униформе.

Председник већа: Добро.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Остаје питање и не мора да одговори, зашто је у истрази изјавио да су сви били у цивилном оделу побигнени испред хангара? Али није неопходан одговор. И још једно само питање: кажите ми, да ли сте Ви 22.04., када сте овде у овој згради пред тужиоцем за ратне злочине давали свој исказ, да ли сте са неким разговарали о овом поступку и о овим догађајима о којима сте данас сведочили?

Сведок Зоран Ерић: Ја сам давао исказ...

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: 2015., 22.04.

Сведок Зоран Ерић: Да.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Да ли сте од тада са неким разговарали о догађајима о којима сте данас причали и о овом поступку који се овде води?

Сведок Зоран Ерић: Нисам.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Ни са ким?

Сведок Зоран Ерић: Ни са ким.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Немате других питања. Добро. Паровићу Ви хоћете паузу или имате питање? Паузу. Ево сада завршавамо пошто смо завршили са испитивањем сведока... Па ви сте рекли да немате. Само моменат, дакле Ви знате како иде редослед испитивања, дакле ово је предлог тужиоца, прво поставља питање онај ко је предложио сведока, затим сам питала браниоце, поновила сам питање више пута нико се није јавио, те након мог испитивања сада ви сте се накнадно... ја сам свима дала реч и окривљенима и пуномоћнику оштећених да би ја на крају питала оно што је

пропуштено као што ми ЗКП налаже. Ви сада накнадно и та питања морамо третирати као допунска питања, тако да их Ви поставите па ћемо видети да ли та питања могу бити постављена. Изволите браниоче Петронијевићу.

Адвокат Горан Петронијевић: Судија, ја сам схватио да управо по овоме што сте сада објаснили како ЗКП одређује тужилачкој односно пуномоћничкој страни дајете прво првенство питања зато сам и препустио да они поставе питања. Адвокат Горан Петронијевић бранилац другооптуженог Голијанина. Господине, ајте да искористимо само ову скицу која је још на екрану погледајте је добро.

Сведок Зоран Ерић: Добро, видим.

Адвокат Горан Петронијевић: Ови отвори које сте показивали, ова четири отвора, шта је ту стајало претходно, пре свих ових догађаја?

Сведок Зоран Ерић: Ту су стајали трактори и машине све пољопривредне.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро. Колики је по вама распон између ова два стуба значи колики је овај отвор у метрима?

Сведок Зоран Ерић: Ја мислим четири метра ил` три, или три и по не знам.

Адвокат Горан Петронијевић: У реду. Колика је дубина унутра овог простора од улаза значи од самог отвора од врата па до зида?

Сведок Зоран Ерић: Па има 20 метара сигурно.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми следеће...

Сведок Зоран Ерић: Ширине...

Адвокат Горан Петронијевић: Колико?

Сведок Зоран Ерић: 20 метара ширине је хангар.

Адвокат Горан Петронијевић: Од улазних врата до зида?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро, Ваша процена. Кажите ми сада следеће, помињали сте лице Ибро Булић.

Сведок Зоран Ерић: Да.

Адвокат Горан Петронијевић: Ко је то?

Сведок Зоран Ерић: Јавни тужилац.

Адвокат Горан Петронијевић: Одакле?

Председник већа: Браниоче...

Сведок Зоран Ерић: Из Сарајева.

Председник већа: ... ова питања можете само преко суда обзиром да су допунска питања, Ви сте имали редослед имали сте своје право на испитивање, Ви сте пропустили тако да сада преко суда питајте јер сада не можете више, ово су допунска питања...

Адвокат Горан Петронијевић: Судија ово је накнадно сведок изјавио на Ваша питања, ми нисмо имали разлога претходно да га питамо на ове околности, ово су потпуно нове околности...

Председник већа: Шта је накнадно изјавио...

Адвокат Горан Петронијевић: ... потпуно нове чињенице...

Председник већа: Шта је накнадно изјавио...

Адвокат Горан Петронијевић: ... које нама дају право да питамо на ове чињенице.

Председник већа: Добро, а на шта мислите када кажете да је накнадно изјавио?

Адвокат Горан Петронијевић: Па није изјављивао, није ово... у свом основном испитивању, о чињеницама да је тучен од стране некога и тако даље и тако даље.

Председник већа: Добро, то није...

Адвокат Горан Петронијевић: То су околности...

Председник већа: Ако мислите на то да је тучен...

Адвокат Горан Петронијевић: Па управо то, управо то.

Председник већа: Можете.

Адвокат Горан Петронијевић: Значи ко је Ибро Булић?

Сведок Зоран Ерић: Јавни тужилац.

Адвокат Горан Петронијевић: Одакле?

Сведок Зоран Ерић: Из Сарајева.

Адвокат Горан Петронијевић: Кад сте се с њим виђали и колико пута?

Сведок Зоран Ерић: Виђо сам се најмање четири пута.

Адвокат Горан Петронијевић: Који је разлог Вашег виђања био?

Сведок Зоран Ерић: На суђењу кад год одем горе...

Адвокат Горан Петронијевић: Нисам вас чуо.

Сведок Зоран Ерић: На суђењу кад год сам ишо у Сарајево.

Адвокат Горан Петронијевић: А добро. А ван суђења јесте се виђали?

Сведок Зоран Ерић: Нисмо.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро. Ко је... помињали сте СИПА-у јесам добро разумео?

Сведок Зоран Ерић: Јесам.

Адвокат Горан Петронијевић: Ко је из СИПА-е долазио код Вас, с ким сте се виђали?

Сведок Зоран Ерић: Ја сам радио овде у „Монтери“ београдској, и дошо сам... нисам долазио 15 дана кући и кад сам отишо кући изјутра само одвалише врата, уђоше овај, узели су нас и у кола и у Бијељину.

Адвокат Горан Петронијевић: Када је то било?

Сведок Зоран Ерић: Па то има, прошло је година откуд знам...

Председник већа: Само моменат, обзиром да је Паровић тражио паузу, а да се сада ово одужило мислила сам да ћете краће, да ли Паровићу да ли је неопходно да сада направимо паузу? Није више.

Адвокат Горан Петронијевић: Судија ја немам више од 5-6 минута.

Председник већа: Добро изволите.

Адвокат Горан Петронијевић: Ако буде сведок концизан наравно.

Председник већа: Добро, добро. Паровић је рекао да не треба. Изволите.

Адвокат Горан Петронијевић: Дакле, када је то било, одваљивање врата и улазак тај који причате сад?

Сведок Зоран Ерић: Па то има.... јој... када не могу се ни да сјетим, на почетку кад су почеле да нас овај, који су испитали, који су радили доле шта је било то и ...

Адвокат Горан Петронијевић: Сложили смо се да је овај догађај `95. јули.

Сведок Зоран Ерић: Ја.

Адвокат Горан Петронијевић: Од тог момента колико је прошло до тог момента кад вам одваљују врата, одвозе вас за Бијељину?

Сведок Зоран Ерић: Па можда једно 5-6 година.

Адвокат Горан Петронијевић: Иза тога, добро. Шта сте радили у Бијељини, колико сте провели времена тамо?

Сведок Зоран Ерић: Па 24 сата само што су ме испитали и ту изјаве давали.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте Ви били лишени слободе...

Сведок Зоран Ерић: Нисам.

Адвокат Горан Петронијевић: ... тих 24 сата?

Сведок Зоран Ерић: Па јесам, одвео ме и не море се, лишен сам, да шта сам.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте ли Ви били једини из Кравице који је одведен?

Сведок Зоран Ерић: Не, чеетири нас.

Адвокат Горан Петронијевић: Ко је још био?

Сведок Зоран Ерић: Био је, умро је, неки Ђорђо Божић, Перица Васовић, ја и Матић Милован.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми, малочас сте помињали нешто у вези бројки, кад Вас је председница већа питала за Вашу процену, имајући у виду различине изјаве и различите процене. Шта је од Вас ти људи из СИП-е тражили, шта су тражили од Вас?

Сведок Зоран Ерић: Испитију ко је био туде и није само СИПА, који су новинари то је преко стотину новинара, само копају и дан и ноћ.

Адвокат Горан Петронијевић: Пустите новинаре, ја Вас питам о СИПА-и?

Сведок Зоран Ерић: И они су испитивали исто.

Адвокат Горан Петронијевић: Ја Вас питам о СИПА-и, дакле шта је и ко је из СИПА-е Вас питао и шта су од Вас тражили?

Сведок Зоран Ерић: Било их је тројица.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро.

Сведок Зоран Ерић: И доле су нас питали све у вези (неразумљиво 02.36.06 ...) задруге.

Адвокат Горан Петронијевић: Шта су тражили од Вас у вези процене бројке?

Сведок Зоран Ерић: Па тражили колико их је било туде побијано, која је то војска, као и сад што овде питате.

Адвокат Горан Петронијевић: Онда је све у реду. Кажите ми јесу ли Вам нудили конкретно нека решења у смислу процене бројки или су од Вас тражили да процените?

Сведок Зоран Ерић: Од нас, од мене је тражило.

Адвокат Горан Петронијевић: И шта сте им рекли, колико је то отприлике?

Сведок Зоран Ерић: Ја сам рекао овај од 500 до 1000.

Адвокат Горан Петронијевић: Малочас сте помињали да је било 1000-1500 и да су они нешто од Вас тражили? Ко је то помињао?

Сведок Зоран Ерић: Али како каже процените то, по камионима колико их је товарено, три дана да су вукли, два, три дана.

Адвокат Горан Петронијевић: Ко је из СИПА-е с Вама разговарао, знате ли имена?

Сведок Зоран Ерић: Никако не знам, ниједно.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажете били сте тучени. Од кога?

Сведок Зоран Ерић: Ђе, у СИПА-и?

Адвокат Горан Петронијевић: Да.

Сведок Зоран Ерић: Не. Претили, претили ми у неку дрогерашку собу ако не признам да ће ме ту стрпати.

Адвокат Горан Петронијевић: Шта то значи дрогерашка соба?

Сведок Зоран Ерић: Немам појма. Е, то у Бијељини. И кад ја излазим Перица Васовић покојни каже: Па шта урадише са тебе, четири сата. Нису ми дали запалити, они изађу...

Адвокат Горан Петронијевић: Је л` то једини разговор са СИПА-ом био?

Сведок Зоран Ерић: Не, кад смо завршили све.

Адвокат Горан Петронијевић: Тај разговор који сте сад у Бијељини, четири сата, дрогерашка соба, је л` то једини разговор са СИПА-ом или сте их касније још имали?

Сведок Зоран Ерић: Још, касније у Сребреници, па су ме водили у Братунац у СУП, ето.

Адвокат Горан Петронијевић: Значи још у више наврата?

Сведок Зоран Ерић: Ја, у више.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми следеће: где сте Ви били 07. јануара '93.?

Сведок Зоран Ерић: 07. јануара?

Адвокат Горан Петронијевић: '93., на Божић?

Сведок Зоран Ерић: Па био у пекари.

Адвокат Горан Петронијевић: У Кравици?

Сведок Зоран Ерић: У Кравици, у пекари.

Адвокат Горан Петронијевић: Знате ли где су Каићи?

Сведок Зоран Ерић: Знам.

Адвокат Горан Петронијевић: У односу на положај Кравица – хангар, где се налазе?

Сведок Зоран Ерић: Налазе се према Братунцу.

Адвокат Горан Петронијевић: Према Глогови?

Сведок Зоран Ерић: Глогову, Братунац кад се иде.

Адвокат Горан Петронијевић: Колико има кућа у Каићима?

Сведок Зоран Ерић: Не знам. Било је доста кућа, само не знам колико има. Има их сигурно једно тридесет.

Адвокат Горан Петронијевић: Познајете ли некога од тих житеља из Каића?

Сведок Зоран Ерић: Све их знам.

Адвокат Горан Петронијевић: Је ли неко од њих био 13., 14., 15. овде око хангара?

Сведок Зоран Ерић: Из Каића?

Адвокат Горан Петронијевић: Тако је.

Сведок Зоран Ерић: Не.

Адвокат Горан Петронијевић: Је ли неко од њих страдао на Божић '93.?

Сведок Зоран Ерић: Јесте, јесте, Горан.

Адвокат Горан Петронијевић: Колико их је страдало?

Сведок Зоран Ерић: Не знам колико, страдало их је доста, доста их је страдало и то их је Насер све туко отуда, осамдесетчетворком оптичким нишаном, све их туко по асфалту.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро.

Сведок Зоран Ерић: Све су леши до лешева били.

Адвокат Горан Петронијевић: Немам више питања.

Председник већа: Немате других питања, добро. Накнадних питања да ли има још неко од бранилаца.

Адвокат Томислав Вишњић: Имам ја судија.

Председник већа: Изволите. Представите се само.

Адвокат Томислав Вишњић: Господине Ерићу да Вас питам за овај један део Вашег исказа којим сте одговарали на питање судије, а односи се на ово, на чињеницу да сте чули неко певање из правца хангара.

Сведок Зоран Ерић: Да, па та тројица што су ...

Адвокат Томислав Вишњић: Е сад, кад сте давали исказ овде 2015. године у априлу месецу, тад сте изјавили да нисте чули да је неко певао песме 13. и 14. јула 1995. из правца хангара.

Сведок Зоран Ерић: Ја не знам коме сам то дао.

Председник већа: Добро. Да разјаснимо. Да ли сте чули или нисте чули певање?

Сведок Зоран Ерић: Чуо сам.

Председник већа: Као што сте описали на данашњем претресу?

Сведок Зоран Ерић: Кад су натеривали..., чуо сам три...

Адвокат Томислав Вишњић: А сад да Вас питам нешто у вези тога како у ствари Ви овај одређујете неке термине односно неке догађаје и повезујете са датумима, пошто видим да имате мало тешкоћа рецимо за датум кад су Ваши рођаци страдали. Па да Вас питам, у односу на ове догађаје у јулу месецу `95., то је било пре двадесет и неколико година, је ли тако?

Сведок Зоран Ерић: Да, да.

Адвокат Томислав Вишњић: Како Ви данас можете да одредите, прво, да ли сте можда у вези тога водиле неке белешке или себи записивали од тада до данас?

Сведок Зоран Ерић: Какве белешке, никад нисам водио, ја не знам....како ми је, куд, шта сам прошао.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро. А да Вас питам онда, је л` сећате можда шта сте радили 15. јула ове године, 2018.?

Сведок Зоран Ерић: 15. јула, не знам.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро. А кад дајете исказ, а давали сте га више пута пред разним и органима и судовима, кад Вам неко понуди неки одговор сугестивни у вези времена или у вези датума, да ли Вам је то лакше да....

Председник већа: Браниоче, то сте могли када је био Ваш ред за испитивање унакрсно, ово више није унакрсно, ово су допунска питања.

Адвокат Томислав Вишњић: Извините судија, то је унакрсно, то произилази из његовог сећања директно на датум, имам право да проверим његово сећање. Значи на Ваше питање је одговорио да не понављам сада, да је чуо, на моје питање у истрази које се односило на специфициране датуме, одговорио је да није чуо.

Председник већа: Јесте, он је тада рекао да је чуо да су тражили воде, а није чуо да неко пева.

Адвокат Томислав Вишњић: Тако је судија, и везано је та два датума. Хоћу да проверим његово сећање.

Председник већа: Ви сте питали зашто, он се изјаснио зашто је то рекао. Реците ми, зашто сте то, још једном Вас питам, рекли да нисте чули да неко пева, а сада то тврдите?

Сведок Зоран Ерић: Јесте бре кад је овај на мегафон позвао, изашли и чуло се....

Председник већа: Која песма?

Сведок Зоран Ерић: Не разумеш ту песму никако, та тројица....

Председник већа: Рекли сте четничке песме?

Сведок Зоран Ерић: Четничке да певају, али откуд кад не знају ни српске да певају.

Председник већа: Коју четничку, шта је за Вас четничка песма?

Сведок Зоран Ерић: Сад се оно највише пјевају те песме, четничке. Па што су четници пјевали, те.

Председник већа: Песме које су певали четници док су ратовали, је л` тако?

Сведок Зоран Ерић: Да.

Председник већа: Добро.

Адвокат Томислав Вишњић: Је л` то значи да ми не дозвољавате даља питања у вези његовог сећања? Само ми то кажите.

Председник већа: Ево изволите, да чујемо.

Адвокат Томислав Вишњић: Значи, питам Вас на који начин можете да одредите данас после 23 године да ли се нешто десило у 11, 12 или 15 часова 14.,15. или 13. јула?

Председник већа: Одговор на то питање Вам нећу дозволити, јер ја сам питала на основу чега и он је све то детаљно објаснио и Ваше питање на основу чега можете

после 20 година..Он је објаснио хронолошки када се десило, када су биле наредбе, колико сати сматра да је било то, сад на Ваше питање: како можете после 20 година да се сетите, ако бисмо кренули том логиком, онда не бисмо требали ниједног сведока да саслушамо на те догађаје, јер и остали су том догађају или присуствовали, опазили, чули пре 20 година.

Адвокат Томислав Вишњић: Судија, ја не говорим о догађају, ја говорим о времену, одређивању времена. Ја ниједном нисам спорио његово сећање на догађај.

Председник већа: Само моменат браниоче. Ја мислим да је непотребно ово питање. Уколико мислите да је неопходно можете да затражите одлуку већа, али ја сматрам да није неопходно, јер ја сам поставила питање да ли је било у преподневним сатима, поподне или вече. Па мислим да то није тешко одредити у односу на та три временска периода.

Адвокат Томислав Вишњић: Судија, бојим се да је било, нећу да улазим даље у дискусију, само желим да Вам кажем да бојим се да су била и прецизна одређивања, овај, времена у погледу сати.

Председник већа: Добро, да ли сте сигурни да је то било у 11 сати, пита бранилац, и како сте сигурно обзиром на протек времена?

Сведок Зоран Ерић: Па Ви сада, којим ми је седамдесет година, да ја имам мишљење, а прошло је времена двадесет и нешто година и како ја могу саде да ја овај, ја сам готово пола заборавио....

Председник већа: Да, али Ви сте рекли да је то било око 11 сати, да су те наредбе "пали", убијање, да је то било око 11 сати. Ја сам Вас питала да ли је то било у зору?

Сведок Зоран Ерић: Па 11, 12, море да буде тако...

Председник већа: Дакле није било у раним

Сведок Зоран Ерић: Нисам имао сат....

Председник већа: Само моменат.

Сведок Зоран Ерић: ... није ми падало на ум да гледам па да забиљежим колико је сати....

Председник већа: Само моменат. Дакле, Ваш последњи одговор је да није било у раним јутарњим сатима већ ближе око поднева, да ли можемо тако?

Сведок Зоран Ерић: Можеш и тако.

Председник већа: Да прецизирамо.

Сведок Зоран Ерић: Мореш и тако.

Адвокат Томислав Вишњић: Је л` можете само, опет преко Вас, сведок је започео па чини ми се није завршио, да нам објасни то, ја га потпуно разумем то што је рекао, да има преко седамдесет година и да је преко пола тога заборавио, да нам објасни сада како се, да ли постоји неки начин како се он подсећа тих догађаја?

Председник већа: Нећу Вам дозволити одговор на то питање. Да ли постоји неки начин, сада у методе сведока да улазимо, заиста не добијамо ништа од тога.

Адвокат Томислав Вишњић: Па ево да нам објасни коју половину је заборавио или шта је пола тога заборавио, просто да нам објасни шта му није....

Председник већа: Он је рекао не може да се изјасни на ситнице, нисте први пут да слушате исказ сведока браниоче, неки сведоци одређене детаље упамте, одређене детаље не упамте, све то зависи и од способности сведока да уочи, опази, да презентује, а зависи и од његових интересовања, од његовог запажања, не можемо тако заиста.

Адвокат Томислав Вишњић: Па ево зато и питам, пошто је сам рекао, ја га то нисам питао судија. Сам је рекао да је пола заборавио. Ја га разумем потпуно, али просто ако може да нам објасни то још мало, ако не може, ето сложићу се и са тим, али дајте му шансу да нам објасни.

Председник већа: Конкренто, шта хоћете да објасни?

Адвокат Томислав Вишњић: Па ево да нам објасни то што је сам рекао, да има преко седамдесет година и да је пола тих догађаја готово заборавио.

Председник већа: Како се онда сећа када и шта?

Адвокат Томислав Вишњић: Како се онда сећа када се шта десило у том периоду, посебно везано за датуме, значи не питам за догађаје, питам за датуме и за време.

Председник већа: Добро. Оно што сте изјавили у односу на време када су се одређени догађаји десили, пита бранилац како се тога сећате?

Сведок Зоран Ерић: Па ја се сјећам тога, али не можем баш да се сјећам датуме, сате и то. Колико је сати било, ко да сам ја носо сат....

Председник већа: Добро. Не можете прецизно. А да ли када говорите о датумима, да ли се везујете за неке догађаје који су се десили у том периоду непосредно дан пре тога, дан после тога или су Вам остали ти датуми у сећању?

Сведок Зоран Ерић: Па остало је у сјећању кад сам туд био.

Председник већа: Тога се сећате када сте ту дошли?

Сведок Зоран Ерић: Сјећам се.

Председник већа: Изволите браниоче следеће питање.

Адвокат Томислав Вишњић: Немам питања.

Председник већа: Немате других питања. Добро.

Ми смо овим завршили са испитивањем овог сведока и завршили смо са испитивањем свих сведока који су за данас планирани.

Сведок који није данас приступио, његово испитивање, Ђурковић Раденко, биће одређено на наредном претресу.

Само ми реците Ерићу, Ви сте имали трошкове за долазак на данашњи претрес. Дошли сте аутобусом из Кравица код Братунца и карта у једном правцу Вам је 1.200,00 динара. То је карта од Братунца до Београда, је ли тако? И имате карту од Кравица до Братунца 181,00 динар... Да ли је то у једном правцу или у више праваца?

Седите Голијанин, не можете да стојите док Вам ја не дозволим. Сада Вам је касно за питања, завршили смо са испитивањем. Изволите, изађите, немојте то да радите. Изволите, изађите, приђите за микрофон, и изјасните се зашто сада устајете.

Оптужени Алекса Голијанин: Ја се извињавам, свједок је тек касно у току свог давања исказа дао неке информације за које први пут и ја чујем, па ме нешто интересује да питам.

Председник већа: Голијанин, пре него што сам ја постављала питања сведоку ја сам питала више пута да ли неко од оптужених има питања, гледала сам вас и сви сте ћутали.

Оптужени Алекса Голијанин: Па не знам унапред шта ћете Ви питати. Кад сте га питали он је ...

Председник већа: Нема везе шта ја питам, ја Вас питам, Ви сте упознати са претходним исказом сведока, он се изјаснио у истрази.

Оптужени Алекса Голијанин: То се не налази у исказу. То што је он рекао то се не налази у исказу зато сам хтио да га питам.

Председник већа: Добро, да чујемо шта сте хтели да питате?

Оптужени Алекса Голијанин: Извините нисам чуо?

Председник већа: Шта сте хтели да питате, реците?

Оптужени Алекса Голијанин: Хтио сам да питам, господине Ерићу, колико пута сте са СИП-ом, питао Вас је мој адвокат....

Председник већа: Питао је то Ваш бранилац.

Оптужени Алекса Голијанин: Одлично. Интересује ме нешто друго. Какав је Ваш утисак, како сте се Ви осјећали после свих тих разговора са "СИПО-ом", да ли сте имали неки страх после тога?

Сведок Зоран Ерић: Како да нисам.

Оптужени Алекса Голијанин: Друго питање. Рекли сте број жртава 500 до 1000, Ваша процјена. После разговора са СИП-ом једном од тих разговора са СИП-ом сте рекли, тражићемо транскрипт да сте рекли да није више 500 до 1000 него од 1000 до 1500, после разговора са СИП-ом.

Председник већа: Да је чуо. Голијанин!

Оптужени Алекса Голијанин: Молим?

Председник већа: Нисте били пажљиви када сте читали, он је рекао да је чуо, касније се причало, да се причало о тој бројци да је чуо за ту бројку, а није рекао да је видео.

Оптужени Алекса Голијанин: Судинице, нисам ја рекао да сам читао.

Председник већа: Ви кажете, касније сте променили. Па он је рекао да је чуо.

Оптужени Алекса Голијанин: Не, него сад је он рекао, сад кад је давао изјаву, исказ, рекао је ...

Председник већа: Да се причало и ово и оно.

Оптужени Алекса Голијанин: ...500 до 1000, извините да завршим. Каже, није то било више 500 до 1000 него после разговора са СИП-ом, онда је то ишло на 1000 до 1500. А не знате још како је било, пред Ибром Булићем.

Председник већа: Добро. Ви то везујете за разговор са СИП-ом. Изволите, Ваше питање, како гласи Ваше питање Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Сад сте ме прекинули, деконцентрисали.

Председник већа: Прекидају и мене и Ваш бранилац ме прекида и остали браниоци и тужилац ме прекида, па ја наставим. Изволите.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, нећемо правити велики проблем око тога. Шта је суштина. Да питам, да ли су Вам они нешто сугерисали и што сте после дигли цифру са 500 до 1000, на 1000 до 1500?

Председник већа: Добро, да ли Вам је неко сугерисао када сте се изјашњавали о броју убијених у хангару Кравица?

Сведок Зоран Ерић: Није нико.

Председник већа: Није нико. Изволите следеће питање Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Немам питања.

Председник већа: Немате других, можете се вратити на Ваше место.

Ви сте рекли да на име трошкова доласка у суд тражите износ од 2.762,00 динара. Обзиром да Вам припадају трошкови исхране, ја ћу Вам као и свима осталима доделити 1.000,00 динара, тако да Вама припада исплата трошкова у износу од 3.762,00

динара. Пошто више немамо могућности да исплаћујемо сведоцима на руке новац, иако ја сматрам да би тако требало, али једноставно мора преко рачуна, да ли сте оставили неки текући рачун Служби за помоћ и подршку, јер не можемо сада да Вам дамо на руке него морамо да Вам уплатимо на рачун?

Сведок Зоран Ерић: Једино да ми сину, доле ме чека, да он ако нема какав текући.

Председник већа: Нека остави свој број рачуна. Ви немате рачун? Нека остави он свој број рачуна, а ми ћемо... Је л` имате новац да се вратите назад?

Сведок Зоран Ерић: Имам.

Председник већа: Добро. Нека остави свој број рачуна и биће Вам уплаћено.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Досуђују се трошкови за долазак на главни претрес сведоку Зорану Ерићу за долазак из Кравица преко Братунца у Београд и назад, као и трошкови исхране у укупном износу од 3.762,00 динара.

Можете да се удаљите.

Да ли можемо да отпустимо сведока? Изволите браниоче Кристић и Петронијевић, пошто нешто причате, па коју примедбу имате?

Адвокат Крсто Бобот: Не знам на кога мислите.

Председник већа: Обојицу, можете један по један. Крсто Бобот, пардон. Да ли је нека примедба пошто у моменту када сам ја рекла да ли можемо да отпустимо сведока, Ви сте питали, па сам мислила да имате евентуално можда неки додатних питања? Не, добро.

Ми смо испитали све сведоке чије је испитивање било одређено за данашњи претрес.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Након извођења свих доказа одређених за данашњи претрес, претрес се **ОДЛАЖЕ**, а наредни претрес да ли може 24.10. у 09 и 30?

Дакле 24.10. у 09 и 30.

Позваћемо на наредни претрес 24.10. поново заштићеног сведока под псеудонимом "301", сведока Раденка Ђурковића, који је позван на данашеи претрес, а који није приступио, а немамо доказа, није нас обавестио надлежни орган БиХ да је позив овом сведоку уручен.

Позваћемо и сведока који је, и тиме бисмо завшили са испитивањем сведока предложених од стране Тужилаштва, с тим што је у доказном поступку Тужилаштво за ратне злочине предложило испитивање сведока Реновица Сенише, а што је и доказни предлог браниоца оптуженог Батиница Миливоја, адвоката Вићентија Даријевића, и браниоца оптуженог Петровић Јована, адвоката Жељка Јотановића.

Дакле позваћемо Сенишу Реновицу и Томислава Крстовића, а то је доказни предлог браниоца оптуженог Голијанин Алексе, адвоката Горана Петронијевића, браниоца оптуженог Батиница Миливоја, адвоката Вићентија Даријевића, а ком предлогу су се придружили сви остали браниоци.

Осим овог термина одредићемо још један термин,

13.11. у 14.30, судница број 2,

24.10. у 09.30, судница број 2.

На који претрес дакле позвати сведока под псеудонимом "301", сведока Раденка Ђурковића, замолним путем, преко надлежног органа БиХ, сведока Сенишу Реновица и Томислава Крстовића.

Осим ових сведока позваћемо дакле, за 13.11.2018. у 14 и 30, претрес, судница број 2, сведоке они су у Босни и Херцеговини, па ћемо пошто је поподне, да би могли да стигну, позвати сведоке које је предложио бранилац оптуженог Батиница Миливоја, адвокат Вићентије Даријевић, и оптужени Батиница Миливоје, а то су Савић Стојан, Бошкић Златко и Церовина Ранко. Остале сведоке које је предложила одбрана односно бранилац адвокат Горан Петронијевић можемо позвати на неки наредни претрес, с обзиром да су они из Лознице и Новог Сада, па њих ћемо позвати када је претрес у преподневним сатима.

Дакле 24.10. у 09 и 30, судница број 2, сведоци "301", Раденко Ђурковић, Сениша Реновица, Томислав Крстовић, други претрес 13.11. у 14 и 30 судница број 2, сведоци Савић Стојан, Бошкић Златко и Церовина Ранко.

Довршено у 13 и 15.

Записничар

Председник већа-судија